

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- заменик тужиоца **Веселин Мрдак,**
- пуномоћник оштећених **Славица Јовановић,**
- сви оптужени и
- браниоци адвокати:
  - **Звонимир Здравковић – бранилац опт. Љубана Деветака,**
  - **Бранкица Мајкић – бранилац опт. Милана Девчића,**
  - **Градимиr Налић - бранилац опт. Милана Радојчића,**
  - **Војислав Вукотић - бранилац опт. Жељка Крњајића,**
  - **Бранко Лукић – бранилац оптужених Миодрага Димитријевића и Радована Влајковића, а који ће на овом претресу мењати и адв. Ђорђа Калања – браниоца опт. Радисава Јосиповића,**
  - **Јасмина Живић – бранилац оптуженог Дарка Перића,**
  - **Гордана Живановић – бранилац опт. Јована Димитријевића,**
  - **Слободан Живковић – бранилац оптужених Саше Стојановића и Драгана Бачића,**
  - **Бранислава Фурјановић – бранилац оптужених Зорана Косијера и Петронија Стевановића и**
  - **Радослав Шошкић – бранилац опт. Александра Николаидиса.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

Главни претрес се наставља у 09:43 часова.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока које се врши путем видео-конференцијске везе успостављене са Жупанијским судом у Вуковару у присуству судије Јадранке Курбел и судијског помоћника Вишег суда у Београду Росанде Цеврдановић-Савковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, у вези присуства сведока Мате Мађаревића је ту, само ми треба судија Јадранка Курбел у вези сведока Зоре Пољак. Добар дан.

Судија ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само у вези сведока Зоре Пољак, добили смо информацију да је због здравствених разлога, неке операције слепог црева итд. Да ли има ту нека медицинска документација или ће накнадно бити приложена?

Судија ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Ми смо запримили медицинску документацију за ову сведокињу. Ми бисмо данас уручили са пропратним дописом вашем судијском помоћнику, да не путује путем Министарства правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала.

Судија ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

СВЕДОК ОШТЕЋЕНИ МАТО МАЂАРЕВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Мађаревићу. Реците ми Ваши лични подаци од оца Стјепана, реците ми Ваша адреса пребивалишта?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Силвија Страхимира Крањчевића 21, Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте рођени и година рођења?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Рођен сам у Ловасу 22.10.1950. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: По занимању стројо-бравар а сада сам умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево суд ће Вам прочитати имена и презимена оптужених у овом предмету па ћете Ви рећи да ли сте са неким у сродству и евентуално да ли сте са неким у завади – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николаидис?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нисам с никим у сродству, једно дјевојачко презиме супруга има Девчић као и Мићо Девчић, али нису у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са оптуженима несродан.

Јесте ли са неким од њих у завади?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Није у завади.

Господине Мађаревићу, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и пре него што кренете да дајете исказ положићете заклетву тако што ћете понављати ове речи које ја изговорим. Заклињем се.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Заклињем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пред судом будем питан.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И да ништа од онога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што ми је познато нећу прећутати.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Што ми је познато нећу прећутати.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

Пред овим судом се води кривични поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва против ових 14 лица која сам Вам прочитала. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у десетом и једанаестом месецу 1991. године у Ловасу и иначе предмет напад на Ловас, затим противзаконита затварања, мучења, телесна повређивања, убиства цивилног становништва у самом месту и догађај на минском пољу. Испричаћете суду у вези ових дешавања шта је Вама познато, да ли Вам је неко од ближе или даље родбине страдао у овим догађајима и све што знате, евентуално уколико имате посредна сазнања или непосредна сазнања у вези са овим што је предмет оптужбе. Изволите.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ево овако, од страдања одмах само да кажем да ми је убијен отац и пунац, од супруге отац,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само говорите имена и презимена тих људи за које.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Отац ми се зове Стјепан Мађаревић, а од супруге пунац Андрија Девчић, а у две речи ево овако. Деветак је наредио, Девчић ме притворио. Кад смо били у задружном дворишту ту је преко пута је механичка радионица а с друге стране је зграда и кухиња од задруге ловаске и ту смо истоварали неке ствари, прикупљали и кад је се требало ићи кући, оно као полицијски час, поподне се иде кући, неки су ишли кући, а на питање Девчића, каже «Шта ћемо са Матом», Деветак покаже преко да ми се пошаље тамо у механичку радионицу где је било већ и један број људи притворених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте већ давали изјаву пред судовима Републике Хрватске у Окружном суду у Осијеку 30.03.1993. године и у Вуковару на главном претресу 15.10.2003. године.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да и у Осијеку сам давао исказ и ово у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још нешто у вези свих тих дешавања што можете да нам испричате? Овде сте шире причали

пред овим судовима шта се тих дана дешавало почев од напада па надаље у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па овако, сам напад на Ловас то јутро, ја сам иначе, тамо имали смо један агрегат с којим смо терали струју и воду и ја сам био као задужен и још нас неколицина као ових сеоских мајстора који смо одржавали. Тај нам је агрегат служио да терамо воду из бунара сеоског и ми смо као и дежурали, али то јутро кад сам требао да дођем на дежурство, оно изјутра су се чуле гранате, пуцњава и ја сам мало даље, нисам баш у самом центру, кућа ми је више овако даље, кад сам мало кренуо, пуцњава, вратио сам се назад и нисам ни отишао баш у центар ту где је била пумпа али наводно овај мој колега покојни Адам Палијан је дошао и он је укључио то јутро као ту пумпу да ради тај агрегат. Ја сам се повукао са супругом и дјецом, били су ми код куће и иза куће имам башту и отишао сам до сусједа Јоје Туркаља, Јосипа, ми га зовемо Јоја. Он има кућу мало то је већ периферија и тако ту смо и остали цијели дан па и ноћ смо провели код њега у подруму. Но, међутим, сутрадан морали смо се пријавити сви у задругу ту у селу у Ловасу, а речено је овако, још су неки телефони радили, супруга ова од Јосипа је рекла каже да се баци бела плахта преко капије да неће кућу, шта ја знам, запалити јер од брата су ми већ пола куће спалили. И кад сам ја изишао да бацим ту као некакву поњаву, мени непознати иза моје куће су стајали, не могу рећи једно њих три, четири, ја из не познам који су били и аутомате, кад сам се ја појавио, ограда је ниска оно на кући, и једноставно руке и ајде с нама и дотерали су ме онда ту у задругу у двориште и ту је у дворишту био Деветак, он је седео у тој канцеларији као у тој просторијици, а Мићо Девчић он је био као заповједник полиције, он је био полицајац. И онда ту смо истоварали неке ствари као радило се нешто, то сам већ споменуо и кад су ови неки пошли кући а на упит Девчића особно, то сам већ рекао, «Шта ћемо с Матом», каже, Деветак покаже преко да ме се затвори у ту механичку радионицу, кажем ту нас је било, сад кад бих набрајао, али сигурно 30-40 у те две мале просторијице затворено људи. Од њих, сад многи више нису ни живи, неки су страдали на минском пољу а неки су и умрли. То је било тих првих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам само онај дан напада какав је то напад био, шта се то дешавало, на који начин је то?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Напад, ево овако, један дио села, то ми зовемо брдо или то би било кад би овако оријентирали се некако

исток, он је био тучен гранатама, а од дјела што ми кажемо овде од Опатовца или некако да се оријентирамо запад, северо-запад, одатле је кренуо напад, ту је од млина, ту на почетку села је млин и то је цеста, пут од Опатовца. Одатле је кренула пешадија. Значи, крајњи дио села су тукле, пало је неколико граната, сад точно не може се и то је значи настала једна паника. С једне стране су гранате, а с друге стране кренула је пешадија, а нормално да је у тој пешадији која је кренула по улицама, у свакој улици је морао бити најмање по један Ловашчан, који је познао. Па нису ови који су дошли четници са Љубаном што је тај довео, како су га звали «Душан Силни», не знам све други, па нису они знали ићи по Ловасу и тако, значи у свакој улици је најмање морао бити по један Ловашчан који је водио по улицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је на дан напада било хрватске војске у селу или евентуално пре тога?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Хрватске војске у селу није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је организована нека одбрана села, ко ту напада, ко се ту брани, да ли је било неких борби?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Борби, па борби како је могло бити. Пазите, било је, ми смо држали оно као стража, ловачка пушка ко је имао а ко није имао, ако је неко имао своје особно наоружање то је било све и биле су организоване као страже, оно по селу пунктови и шта ја знам, а ја сам имао особно задатак, кажем, као некакав технички вод на одржавању тог бунара, те пумпе, агрегата и тако да сам уједно кад сам то одржавао ту сам па и боравио. Ето, то ако се може назвати онда сам ту и стражу имао, али ту сам био без наоружања, без ичега. Иначе, ја као особно, ја оружје никад нисам поседовао и никад нисам имао оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли се те страже узеле неко учешће у одбрани села или тако нешто?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па те страже, чујте, добро не знам чиме су могле рекао сам вам, већином су биле ловачке па оно људи, ја сам нисам ни ловац, али можда је село бројало 30-40 ловаца, тих пушака и да ли је неко имао неку ову калашњикову особну или не, то је све што се тиче наоружања. Овако некаквог већег, не знам домета или ту, то село уопће није поседовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, из ових Ваших ранијих исказа произилази да Ваша родитељска кућа је била засебно, да су они становали засебно а Ви и Ваш брат сте имали своје посебне куће. Да

ли можете да нам кажете родитељи где су Вам становали на дан напада, у којој улици у Ловасу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Родитељи су ми становали, то се улица зове Стјепана Радића на броју 3 и то је наша родитељска кућа мене и брата, ту смо ми се одхранили и оженили, чак смо и једно време сви живели ту скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми тај назив улице је био и 1991. године или се то нешто мењало?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стјепана Радића, да ли је тај назив улице носила и 1991. године или је други назив био?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Та улица носи име Стјепана Радића од кад ја знам, од кад ја памтим она носи, значи од давно, од прије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми каква су Ваша сазнања у вези страдања Вашег оца Стјепана Мађаревића?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево овако, сад је покојна мама умрла ми је 2007. године, она је овако рекла, њене речи ево ја ћу вам сад укратко рећи, кад су упали у двориште она и отац су били у подруму и викали су «Излази ван, излази» и кад су изишли ван, овако су рекли «Матори, гдје су ти синови, ајде с нама», а мама му је рекла као да дамо, то је већ мало јесен била некакав капут оно је л' да обуче. Каже «Нема потребе вратиће се брзо» и одмах у идућој улици он је тамо убијен у једној кући, то је кућа била од Андрије Матића, у ствари то је купио после овај Микић је ту становао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то улица где сте дошли до сазнања да је отац убијен ту где је кућа Андрије?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Та се улица сад зове Владимира Надзора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је том приликом, да ли Вам је причала мајка да ли је било неког бацања бомби у двориште, у подрум, на кућу или тако нешто?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, па ено ја бих волио кад би особно неко дошао, ево та кућа постоји и сад, она је празна, у соби има, јер то је био дрвени, даске, дрвени под и има једна рупа још која је остала, значи некакав запаљиви метак је бачен али она је ето на срећу вероватно је није ухватио, а у подруму је вјероватно да ли је била распрскајући ови меци или сад бомба да је бачена, има онако по зиду још куглица, остало је по, сад то је већ доста и оронуло, али кажем кућа још увек постоји, она је сад празна, али ово у соби

остаје, на патосу имао дао да ли је нешто запаљиво бачено, онако остала је рупа изгорена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми је ли Вам мајка рекла ко је то био, да ли је био неко од тих који су дошли познат или неки непознати људи?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Пазите, моја мајка слабо је познала и она каже она не позна никога. Они су упали, то је била и галама и пазите и страх и оно све, није познала никога, али ја Вам тврдим и ту се сви знају, без Ловашчана, било једног или више, не може нико ући у нечију кућу и рећи ово је тај, ово је тај. Па нису ушли ни у једну српску, нису запалили, никога убили. Значи, неко је морао точно знати, то је било распоређено, они су знали у детаље, они су то разрадили ко ће ићи у коју улицу, где је ко све и тако се и дешавало, јер не може неко доћи, да сад не увредим или не кажем тамо негде из јужне Србије и није битно сад одакле и упао у Ловас, није никад можда ни чуо и он сад точно иде од куће до куће и зна где је ко све. Значи, неко је морао да буде који је добро познао место и зна сваку кућу и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми како се Ваш брат зове?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Иван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се његова кућа налази, у то време где се налазила у селу, у којој улици?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја и он имамо кућу поред куће. Ево овако, та се улица, сад да вам кажем, прво се звала Дуга, онда се звала Паве Павошевића, е сад се зове Силвија Страхомира Крањчевића. Та је улица ево имала три, па тако имате некакав податак, кажем имала је три имена, а ми имамо кућу један поред другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један поред другог? А реците ми у време напада где сте се Ви и брат налазили? Јесте ли били у својим кућама, јесте ли се негде склонили?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Брат он је био у својој кући исто вероватно, али он је морао отићи, прије се повукао али кажем ја сам са својом женом и дјецом остао у тој мојој башти и код сусједа, а ми обадвојица, како бих рекао и ударамо на међу што би рекли, том сусједу, али ја нисам с њим био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми да ли је Ваш брат био припадник неког Збора народне гарде или неких хрватских оружаних снага?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Брат није био припадник, он је само био допредседник ХДЗ-а. Е, сад да ли је он некакву улогу ту имао или како се то, то би се морало питати њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је он у једном исказу који је дао пред хрватским судом потврдио да је био припадник Збора народне гарде, па Вас зато питам, то је рекао 10.05.2006. године пред судом.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ако је он то Вама рекао, онда је био, а ја то не знам да је он био. Ако је био ја сам рекао само што је њему улога у селу, он је био допредседник Хрватске демократске заједнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, рекосте да је на тај дан напада запаљена кућа Вашег брата, јесам ли Вас тако разумела?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, како бих рекао овако половина куће, једна соба, значи кроз прозор пола је изгорело те собе а друга половина од куће је имала од улице онако двије собе па сад у једну собу је бачено и та је соба била изгорела а онај други део куће је остао. Само тај дио где је бачена та запаљива или бомба или не знам, то је било изгорено и то је тако стајало све док се није вратио кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су се налазиле фамилије и Ваша и Вашег брата?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ко где се налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па фамилија, Ваша фамилија и Вашег брата на дан напада?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Били смо сви у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да је ту у време напада, у време, рецимо помињете то паљење куће, где су они били, у својој кући, код суседа?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Брат је вјероватно своју фамилију, рекао сам, морао раније некуд извести, а ја сам са мојом фамилијом исто се повукао кад је то почео тај напад, пуцњава је, кажем, иза моје куће имам башту и даље нема улица, значи имамо отворено, једино је тај сусјед што је, Јоја, он је и кад је видео да су жена и дјеца и да смо ми ту, он је позвао да дођемо код њега у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми каква су била Ваша сазнања, кажете сутрадан се пријављујете тамо у задругу, ко је то ушао у село, које су то снаге?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Које су снаге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па говорило се стално да је то «Душан Силни», а чујте сад оно да ли су Аркановци, Шешељевци, то се сад већ не може знати али углавном се сводило највише да је «Душан Силни», то је име те постројбе, сад да ли су и да с њима као да је то довео Деветак и да он заповједа, да је то «Душан Силни», а могуће да је ту било, не знам Аркановаца, Шешељеваца, па чак мене кад су приводили мени се један особно представио као «Книнца», само тим речима, да ли сам ја чуо за «Книнце».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, Ви се сад пријављујете у задругу. Ко ме се Ви тамо пријављујете, шта се ту дешава кад Ви долазите тамо у задругу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево то кажем кад смо дошли у задругу, ту је било већ у дворишту било је људи доста и кажем вам ту се трактори су возили некакве ствари, то се већ по селу купило за чега је требало, сад ми смо истоварили, не знам можда тамо неке ствари и носили горе у просторије тамо и каже онај је тамо радио неко и нешто и сад треба да се иде кући, мој сусјед је ту био Милко Кесер и Берислав Батаковић и ја сам нормално с њима, некако ми смо сусједи, држали смо се оно као један другог и сад кад је требало иде се кући као Милко и Берислав Батаковић да иду, а кажем особно Девчић је на упит Деветака питао «Шта ћемо с Матом», каже «Преко тамо у механичку радиону», јер су већ било затворено један одређен број људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тај Ваш, да кажем, сусрет са Деветаком и са Девчићем том приликом, реците ми да ли су они били у цивилној одећи, да ли су били наоружани?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па овако, Деветак је био у униформи, био је и Девчић у униформи, а од наоружања они су носили, сад пазите опет неко каже калашњиков, неко аутомат, да се ту одмах разликујемо, може бити аутомат, може бити калашњиков, не знам, јер буде некад на суду није калашњиков него аутомат, углавном наоружање то, а особно још су вјероватно и можда и пиштољ имали, то сад је мање важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли Вама Девчић саопштава због чега Вас затвара?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, ниједном ријечи, него то су само две реченице које сам вам рекао. Његов је упит «Шта ћемо са Матом», Деветак каже «Преко», покаже, Девчић ме води преко дворишта у ту механичку радионицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се дешава та ситуација, да ли се то исто дешава у задрузи, у којој просторији то што ми причате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево овако, кад би Ви дошли на лице мјеста то још све постоји кажем ја бих Вам показао сваки детаљ то што. Кад се уђе у двориште, десно је механичка радионица а на лјево вам је та зграда, ту је у ствари кухиња, задруга је имала кухињу, а једна мала има просторијица као канцеларија, то је од ходника направито и ту је вјероватно била канцеларија од пословође који је, кажем, задруге, то је мала просторија, е ту је Деветак седео у тој просторијици. И значи, ја стојим горе у ходнику, а ми смо и у ту стару зграду и носили те ствари, не значи у радионицу него ту и сад кажем кад је тај посао био готов, као оно иде се кући и Берислав и Милко иду кући, кажу могу ићи а онда на упит само Деветића шта ћемо са Матом, каже Деветак, покаже преко, значи да ме се притвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред њих двојице Деветака и Милана Деветића, је ли био још неко ту од људи које Ви познајете, од мештана, домаћих Срба тада тај дан у задрузи да сте видели неког?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добро, Радојчић је био заповједник ТО, а на улазу, на капији кад смо улазили, ако мислим име, ту је био Радојчић Миле, Милан или како Милорад, а звали смо га по надимку «Бајица». Он је стајао на капији, он је као отварао и затварао капију, он је био, значи њега сам видео али он је ту чисто био ка не знам, да ли је био задужен да отвара и затвара капију само или не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви рекосте да је Милан Радојчић био заповедник Територијалне одбране. Да ли га Ви видите тог дана ту у простору задруге?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Тог момента га нисам видио, али након пар дана је дошао по мене он и Миленко Рудић кад сам требао тај агрегат који се био угасио да им идем упалит. Онда сам га видео, али о томе можемо касније ако мислим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то дошао по Вас Радојчић?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Радојчић?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево овако, то након једно можда два, три дана кад смо ту били притворени, е сад из тог притвора су многи људи преко дана одлазили исто на некакве послове, сад ко куда. Ја сам остао малтене сам и покојни чика Лука Марић, то је био старији човјек он је сад покојни, малтене два и уз степениште ту у

механичкој радионици се пење уз степениште, то су исто две мале биле канцеларије за пословођу, не знам већ за кога и чујем овако рјечи «гди је Мата» и отварају се врата долази Миленко Рудић и Радојчић и каже «Мата откуд си ти ту кад требаш да си код агрегата», разумијете и онда сам морао тај агрегат им се угасио и није се могао више упалит па су ме одвели да га упалим, али што је мени ту нај, како би рекао мало можда и криво, колико сам ја тако велики стручњак кад је тај Миленко Рудић по струци механичар који је радио у тој задрузи, који тај агрегат Х пута је можда и радио са њиме, а Радојчић је електричар и сад Мата ди си да ти идеш упалит агрегат, али добро ја сам отишао упалио сам тај агрегат, уствари био је проблем морао сам скинути ове филтере који су се заштопали и на крају. Кад сам тај агрегат, дошао, ту су била двојица, сад слушајте овај нагласак то ми је остало, ту су ме два четника који су држали калашњикове уперене, значи Радојчић и ови су отишли, њих двојица и док сам ја тај агрегат морао сам скинути филтере од горива, они су били заштопани, мало опрао било је тамо некакве нафте канистер, док сам ја то средио и сад ја палим агрегат, агрегат почима лагано да или хоће или неће, а они кажу овако, држе уперене аутомате и каже «ће бре мајсторе то да пали», е сад јесте упамтили овај нагласак, отприлике «ће бре мајсторе то да пали» и нормално агрегат само Бог што се каже, упали, каже «бре ту да седаш». Ја сам ту остао и цјелу ноћ, мене није нико, тај агрегат је радио док је требало, е кад навече оно је дошло време да га угасим, онда су ме превали у полицијску станицу, уствари то је кућа од Боре Кесера, али то је била као њима за полицију и ту сам преноћио у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај Ваш сусрет са Рудићем и Миланом Радојчићем, реците ми да ли су они били наоружани, да ли су били у цивилу, у униформама?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, овако, они су, Радојчић је имао униформу што би рекли ову војну СМБ. Разумете, од титовке оно до, а под наоружањем су сви били, сви су носили аутомат, свако је имао аутомат, они су сви, они без наоружања нису направили корак, свако је носио уз себе наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога то мислите кад кажете сви су носили наоружање, је ли су то сви у селу, да ли су то?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не сви у селу, па сад сте питали о Радојчићу и овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али Ви мени кажете сви су носили.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Обавезно је имао наоружање, нису они дошли са рукама у џеповима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ко, ко, Ви кажете сви су носили наоружање, на кога се то односи сви? На кога мислите кад кажете сви су носили наоружање?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па сви ови који су упали у село, су имали наоружање и ловаски ови који год су имали и од Девчића и од Радојчића, који су имали некакву да кажемо функцију, улогу, имали су наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други домаћи Срби у селу, мештани Срби, домаћи?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Домаћи Срби мештани су били сви под униформом али СМБ, ову резервисти, као резервиста СМБ што се носило, од старога и овог који није толико, сви су они имали значи, они су се распознавали по униформама, значи он је могао ходати по селу, имао је униформу, а ја кад сам ходао ја сам морао имати бјелу траку око руке значи да се зна ко сам, а они сви био старији или млађи, нема везе ако је човек имао шта ја знам сад да не кажем 60-70 година, он је имао једноставно обукао је униформу ову, али то од резервиста, то знате сви СМБ резервиста како би рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, реците ми, рекли сте малочас да је Милан Радојчић био заповедник Територијалне одбране, када Ви долазите до тог сазнања да је он заповедник Територијалне одбране, када сте то сазнали?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то се тамо већ тих дана се знало како, је ли Деветак кад је дошао он је овако рекао, на скупу, сад да то не, да је он као заповједник и села и директор како би рекао и Задруге, а Девчић је заповједник, добро онда се, милиција или полиција сада да то разјаснимо, је ли, а Радојчић је ТО скраћено су увек говорили ТО, мислим знамо ко сад не зна то је Територијална одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми када кажете на неком скупу је то рекао, јесте ли Ви били присутни на том скупу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, на скупу ја нисам био присутан, то има, али имате људи који ће Вам то је ли потврдити, мислим можда сте то већ и чули, јер ја то кад је Деветак у салу тамо мјесну позвао, ја нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми колико сте Ви дана били затворени ту изнад механичке радионе у тим канцеларијама како тврдите?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ево рекао сам вам једно три дана, онда су ме одвели на тај агрегат, онда опет ту сам ноћивао преко код Боре у кући, па онда гдје по потреби, јер касније сам ишао и по селу на пример гдје је цурила вода, ајде мајсторе иди по шахтама, по кућама, али увјек сам имао пратњу, а у тој пратњи су ми ишли непознати, а од њих је један био по имену Коста, то је био доста мали овако низак, али ја га презиме му не знам, али знам добро да су га звали Коста и он је исто ишао једно време ме пратио, ја сам морао ићи по кућама, негдје је шахта да дигнем, цури вода или на пример десило се на једном мјесту то горе на брду смо звали кад је био напад на село, точно граната је пала у шахту од воде, то је интересантно код Марка Видића у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да се не расплињујемо на оно што нам није битно за овај предмет, а реците ми за та три дана да ли је било неког испитивања људи, извођења из тог простора, малтретирања?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Рекао сам вам, људи су одлазили неки су ишли скупљати ове по селу мртве који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Неки су ишли некуда радити да ли у шуму тамо дрва да ли у пекару доле, била је пекара код Томе пекара приватно, неко је некуд ишао радити, а ја сам цјело време био ту горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а моје питање гласи да ли је из тог простора неко извођен негде, одвођен на испитивање, па се евентуално враћао, па Ви то видели или евентуално чули да је неко?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, то не могу потврдити и не знам да ли је извођен па враћан, то не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде у суду у Осијеку када сте били 1993. године саслушани, Ви сте у вези овога Вашег сусрета са Миланом Девчићем рекли сте онога дана каже «пре тога су почели пуштати људе кући, мене нису пустили, ту се налазио и окр.Девчић Милан у полицијској униформи па сам га питао зашто ја не могу кући, рекао је да је то због мог брата Ивана и да ја знам где ми је брат»?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, па то је кажем они су све знали, али што имам ја са братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само да ли сте ово десило да Вам Милан Девчић каже да не можете због брата и да зато што знате где Вам је брат, је ли Вас питао у вези брата?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, он је у том смислу рекао где ти је брат, па ја кажем што ја знам где ми је брат, па онда су ме привели, али што имам ја са братом, то ко кад би ја питао Деветака за његовог брата, а њему да се суди а шта његов брат Драган, мислим то мени, ако требаш брата онда ту ти је брат и ти њега води или нађи или шта ја знам. Тако да ја шта имам са братом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тај простор где сте Ви били затворени изнад механичке радионе, јесте ли кажете Вас 50-так је било затворено, јесте ли сви били у истом простору или је било ту више просторија па сте били одвојени, у физички одвојеним просторијама?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, па то су вам двије мале просторијице једна до друге, али доста су скучене и ја што би рекли набити смо били као сардине, а јесу то су две мале просторијице само врата имају, једна пролазна као двије просторијице али нису велике. Доста су мале, а били смо дословце набијено колико је могло стати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је ту било неке страже испред тих просторија или да ли је то закључавано, на који начин сте Ви ту били затворени?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Стражу су држали непознати ми, јер пазите ми смо кад морам ићи оно ајде на ВЦ, доле су били у тој механичкој су па онда смо морали два по два излазити и ту су нас, а кад смо пролазили ту су на степеништу како смо прилазили степеништем, стајали непознати, али пазите ви кад прођете неко вас мало онако удари у ребра кундаком, неко вам пљуне у лице, мени дословно је један кад смо пролазили пљунио онако у лице и тако, али смо два по два морали излазити и враћати се и тако то нам је било кад смо доле ишли на ВЦ, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су стражарили, јесу то за Вас били непознати неки људи, јесу били униформисани?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То су били непознати, а униформисани су били вјероватно како је ко стигао, рекао сам вам неко је имао маскирну, нек је имао шарено, неко је имао, то је било оно не знам, ко је валда што стигао и ко је шта имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вас сад питати, Ви кажете ту је било 50-так људи, питаћу Вас за неке људе да ли се сећате да ли су они били са Вама тада затворени у том простору, да ли су Дарко и Жељко Павлић, да ли знате те људе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Је, и сједили су поред мене на клупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред Вас на клупи где, у тој некој просторији или где?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Је, у просторији ту кад су их довели, они су сједили баш ето ту је била клупа једна, а иза није ни било више него ту смо се ми набили и Жељко и Дарко то су браћа била, они су имали онако мало и дужу косу су носили, они су стрепили као што би рекли пратови, то су дечки тако били преплашени и баш оно један страх велики је у њима био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је неко од њих био повређен, имао неке повреде по телу, да ли је на неки начин малтретиран да сте Ви то видели или чули од њих?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте то вам не могу рећи, били смо сви обучени, није нико нешто видно да му је било, једно могло се видјети да је било лице или нешто оштећено, а сад да ли су добили некаквих удараца па хематома имали, кад су били обучени то се није видјело, али да су били престашени, то је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате Фрању Панџо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Фрања Панџа је исто доведен, он и Марко Дамјановић он су тамо сусједи у селу били, њих су довели касније, а Фрања Панџа је исто, то је страшно човејек се тресао као прут, ја нисам видио да тако човјек значи вјероватно је претрпио некакве тортуре или нешто, кажу да су њега и он кад је исто дошао то је било једноставно онако као да вам, као грозницу да је имао, он се човјек тресао и сједио је исто ту клупа, ту смо ајде њега ставили, он је вјероватно прешао некакве муке или тортуре тако да је јако био уплашен и тресао се као прут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Стипо Долачки, да ли знате тог човека?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Стипу Дулачког знам ето као мјештанина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми да ли је то, да ли се сећате да ли је то лице било затворено у том простору у време када и Ви?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не могу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Андрију Девчића рекли сте да је то Ваш таст

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је он био затворен у том простору у периоду кад и Ви?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Овдје не. Он није овдје био затворен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете овде не, да ли имате сазнања да нам је.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У Задруги није био, а да ли су га тамо у Опћини или негдје даље, то вам не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То немате сазнања.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да ли је негде даље био, то не могу, али овдје сте питали у Задрузи, није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Ђуру Кризманића да ли знате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ђуро, Ђуро Кризманић, да ми смо њега звали «Даста», он исто можда је и био горе али пазите то су две просторијце, мрак и не могу точно кажем имена баш сва, али по имену Ђуро Кризманић знам да кажем а имао је надимак «Даста».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми знате ли Рудолфа Јонака?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Рудолфа Јонака исто познајем, али ту није био кад сам ја био, али га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зоран Кризманић?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Зоран како, Кризманић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, исто њега знам, али он је дечко и живио у Ловасу, ја мислим чак да се он оженио из Товарника и да је и у Товарнику и у Ловасу је можда био, али он је и млађи од мене и тако, али знам га то је од Виде Кризманића син.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мене занима да ли је у време кад сте Ви били затворени, да ли се сећате да је и то лице било затворено у том простору?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не сјећам се и мислим да није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип Јовановић?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јосип Јовановић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У исто време у Задрузи када и Ви је ли?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да. Само он је био, баш је Јосип Јовановић је био у тој другој просторијци, њега сам ето упамтио, њега сам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има, јел се сећате још неких људи који су били затворени тад са Вама да се сад сећате њихових имена, презимена?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да вам набројим имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Може. Ту је био Мануел Филић, био је Ивица Ђаковић звани «Шкиле», био је Јаков Пеулић, био је Берислав Филић, Бошко Бођанац, Лука Марић и сад кажем морао би мало оно већ је то и година, али ево по прилици да се сјетим, али ево неких, био је Перо Бадањац, па неких кажем више људи и нема

живих, неки су умрли, неки су на минском пољу. Осим ето и Панџе и овога Дамјановића и браће Павлић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми господине Мађаревићу шта се дешава, кажете три дана сте затворени, после тога сте изашли, ко Вас је то пустио, дозволио да Ви напустите тај простор, ко је дао одобрење, ко је то одредио колико ћете.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па рекао сам вам овако, дошли су Рудић Миленко и Радојчић, њих двојица и горе се пењу уз степениште и вичу чујем рјечи, а унутри смо само остали ја и сад је покојни Лука Марић и говоре, рекао сам вам «где је Мата» и отворе врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све слушали.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Каже «Мата откуд си ти ту кад требаш да си на агрегату», тамо гдје је агрегат, гдје се угасио и више није радио. И они су ме одвели до агрегата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и после од тог тренутка Ви више нисте тамо затвореник у тим канцеларијама изнад механичке радионе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, не, онда сам преноћио у, рекао сам вам, то је полицијска њима станица или у кући од Боре Кесера, гдје су они имали постају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава тих наредних дана, је ли Ви сад можете да идете кући да спавате или остајете и даље да ноћивате у неким просторима другим?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ту сам још, тај агрегат, и још сам ту преноћио код Боре једну ноћ и онда сам био слободан, уствари онда сам се морао јавити, био сам пуштен кући и да се јавим у Задругу свако јутро као радна обавеза у механичку радионицу, јер ту сам онда радио послове све што је требало у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је то одредио ту Вашу радну обавезу, ко је то одредио да Ви морате ту сада да долазите, да се јављате, да радите?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па чујте вјероватно кад су ме ту, сад ко ми је наредио ја то не могу точно, али је било речено само ујутру у задругу да дођеш и тамо да се јавим, тамо је опет у задруги је био Милан Миљковић који је исто, ајмо рећи, био не можемо сада рећи да ли као пословођа, али ето он је нама давао послове у тој механичкој радионици, и радило се у то време што се могло, а кажем ја сам имао обавезу и котловница где је стала и гдје је вода цурила, после сам био и механичар, вадио сам мотор тамо из неког аутобуса, чак на крају сам ишао и на орање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми то када кажете ноћите у тој кући Боре Кесера која је била њихова некаква полиција како кажете, шта се ту дешавало, кога сте ту евентуално видели, кажете једну или две ноћи, колико сте ту преноћили?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, ту, пазите ту овако по моме мишљењу, ја сад не могу опет рећи да ли је то било и ове војске обичне, регуларне или некакве, то су били некакви војници који су ту у ходнику, али то Вам је мрак, пазите евентуално ако некаква свјећа ако је горела, а покојни Адам Палијан и ја смо били ту доведени и имали смо као некакав душек овако на бетону у једном ћошку и ту су нас двојицу смјестили, ето то је нама било за, уствари више смо пресједили него спавали. Морали смо сједити, а само смо чули гласове и то значи они су шетали, ходали, али сада да ли је то била, пазите не могу утврдити војска или обична или неко, углавном ти нам нису радили ништа, једноставно они су само били као страже, значи нас двојица ту смо ето пресједили, како би рекао не преспавали него пресједили више него, ко би спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви те људе за које кажете да су ту, чули сте само гласове, јесте Ви само чули гласове или сте видели ту да неко улази, излази?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, па не може, па чујте то је мрак, евентуално ако је негде у неком куту горела свјећа, то једва да се надзире, али они су између себе, они су разговарали и по томе сам закључио да су то неки, па и они су били као и више преплашени. Нису они некако изгледали као ови четници који су нас малтретирали, то, а да ли је то била регуларна војска то вам ја сад не могу потврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми за тај кажете тај рад, да ли је то вама нешто плаћано, да ли сте добијали неку накнаду пошто чујем да сте радили овде и Ви данас кажете све и свашта, почев од тог агрегата, па надаље и орање?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јесте свашта сам радио, да, било је плаћено, сад ћу вам рећи, то су били као некакви бонови не знам на њима је сад писало «Источна Славонија, Западни Срем» у виду некаког бона, то није био новац, одређену је имао некакву вредности, а ви сте могли доћи у Ловас у трговину а у трговини је празно, па онда купите у празној трговини шта можете, а ако нешто и хоћете то нисте могли купити а камоли да сам рекао нешто да ми се из Шида донесе, то тамо није ни вредило, ето то је била плаћа та, као неки и то смо добили један пут сад вредност тих бонова, они

постоје, ја вјерујем да негде још неко има, ја их нисам имао жао ми је што нисам си оставио, то сам бацио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми да ли је и друго становништво било на тај начин радно ангажовано и да ли је ту прављена нека разлика у националном смислу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нормално, нормално да је била разлика у националном смислу, сви су радили Хрвати који су били способни од мушког, женског, брало се и виногради кукуруз и шта знам жене су тамо и у дворишту чак и киселиле купус и не знам шта се све није радило, а Срби они су ишли нормално ко је имао брат свој виноград, ић у своје кукурузе брати, као како би рекао, он је нормално, они су радили а ми смо сви били обиљежени бјела трака и ми смо имали радну обавезу, ја нисам могао ићи обрати своје кукурузе, ни свој виноград, ни шта ја знам наранит своју стоку тако да сам и редом и нормално да је била разлика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми за кога то Хрвати беру усеве, за кога је то било?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то питајте Деветака за кога су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам Вас, мене интересује он је износио своју одбрану, а ја питам вас за потребе чега?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ја ћу вам сада, ево рећу вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то се кукуруз се вршио и на велику депонију се горе на економији се сипало, велике депоније можете замислити, ем задружни ем приватни кукурузи, а аутобус, овикамиони шлепери имали су ознаку регистрацију да ли Плевља, ПЛ или то су долазили велики шлепери, ја не знам колико камиона и то се товарило у ринфузи. Значи горе на економији се возило на депонију, то се киповало, то се није стављало тамо у силосе него се киповало и возило се значи, пљачкало се, возило се куда шта ја знам куд се возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли тих дана, значи Ви сте негде 3 дана били затворени, после тога сте се кретали по селу, да ли је било кретање нормално, да ли сте могли да се крећете, да ли сте евентуално требали неке дозволе, пропуснице?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Обавезно ја сам се морао кретати са пропусницом и уз пратњу, ако сам ишао и негде нешто поправити у селу да је негдје вода или да цури обавезно је била пропусница и један је од стражари, како да их назовем, обавезно сам морао имати пратњу, ја се без пратње нисам могао кретати тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми где Ви добијате ту пропусницу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Пропусница је била овако, то је био кафић, ту је пропусницу издавао Саво Клисурећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај Саво.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тај Саво Клисурећ, ми га не знамо, да ли је он мештанин, ловачшанин, Србин, Хрват?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Он је Србин, он је био иначе био је директор школе, а код њега се као он је напише пропусницу, шта ја знам идем по улици, морам ићи тамо, ја тај папир ставим у џеп, али обавезно је и један пратиоц сад ко је ја их не познам, да ли је одавде, обавезно уз пратњу сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми је ли на тој пропусници био неки печат?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не могу се сјетити, чујте, рукопис, то се писало оловком, нису били него ручно је било писано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта пише на тој пропусници, шта да можете шта, ко вам издаје то је ли пише тај и тај орган издаје или вама тај Саво Клисурећ тако?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чујте, ја да вама кажем ја тај папир једноставно сам узео и само га ставим у џеп, мени је то, нисам га ни загледао нити сам га ја могао читати, они дођу, али ја сам то само ради ако ме затражи пропуст јер су они имали пунктове по улицама, кад ме заустави ја само ту цедуљу дам, ја је никад нисам ни читао то је било написано доста и нечитко, некакав рукопис иако је он био директор школе доста је био неки рукопис груб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми ти пунктови, ко је то на тим пунктовима? Ко то стоји на пунктовима?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Овако, на тим пунктовима су после стајали резервисти, они су наводно дошли из Бачке Тополе или ту сад не могу али ја мислим Бачка Топола јер су говорили да су Бачка топола Резервисти и они су стајали по пунктовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми рекли сте после су стајали резервисти Бачка Топола, а пре тих дана?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Док није дошла Бачка Топола?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Онда су држали ови четници, нису били они су имали пунктове те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми господине Мађаревићу, у овом Вашем исказу у суду у Осијеку причали сте о дану 17.10.1991.

године, значи овај дан пре него што су ова лица из села одведена на ту детелину, испричајте нам ту ситуацију.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Минско поље кад је, за тај датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за тај догађај, па Ваша искуства шта је са Вама било.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево овако били смо у задружном дворишту, морали смо се сви пријавити и доћи у задружно двориште и ту је дошло нас ајмо рећи једно 70-так људи и у два реда смо били поредани на клупе су биле стављене и по дужини смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте док дођемо до те ситуације када ви седите, пре тог седења, кажете морали сте се сви пријавити, ко то, ко је то вама рекао да морате да се пријавите?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ишо је овај кроз село, како би рекли, добошар, ишао је један дечко који је добово и оглашаво да се сви пријаве мушкарци од година па до 50, 55, не знам точно тамо година да се сви морамо пријавити, па ја сам цијело вријеме ту био око задруге ту, ја сам се ту већ налазио, ја сам ту или сам код агрегата, јер ја сам већ ту, ја сам цијело вријеме ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра, је ли?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, једино само кад је дошло кад смо улазили у задругу у двориште онда је био претрес на улазу врата су двојица, мислим двојица, стајала и био је претрес оно по џеповима да ли нешто неко нема, да ли шта, руке на зид тамо на портирницу, била је порта како се улази свако руке на зид претрес и ту смо у двије колоне били поредани од краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте поново, вратите се на овај улаз, а реците ми ко то тамо вас претреса и уводи у тај простор? Да ли можете да правите разлику који су то људи, којим формацијама припадају?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то су ови, то су ови од Деветака, то су били «Душан Силни», то су његови ти што су нас претресали и ту у дворишту то су били ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то правите ту разлику, што јесу ли они били нешто специфично обучени или на који начин знате да су то ови из «Душана Силног» и Деветакови?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то се по њима знало по свим њиховим грубостима, по понашањима, по ономе како су се они односили. Чујте шамар ударити свакоме, прећи ту, издерат, то је било чисто оно малтретирање, бахатост једна, грубост и све скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево сад извините, ја сам Вас прекинула, и кажете ушли сте ту те клупе поседали и наставите даље.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, и сад ту смо стајали у дворишту и ту је сад опет малтретирање, мало вређања, псовања, како ко, неко шамар, неко ту батинање, а горе на ходнику то је мало узвишено та стара зграда где је ту је био постаљен као пушкомитраљез једно митраљеско да не кажемо гњездо, то је сад онако можда грубо али ето био је постављен и ту су стајали горе не могу рећи нико није рафал опалио али онако су се мало заплашивали, застрашивали и ту је онда већ сад то је можда и мрак, не можем временски одредити, дошао је Љубан Деветак и рекао је овако: «Да радни вод изиђе ван, радни вод», е сад ту су изашли ови дечки пекари који су тамо радили електрику, и у тај радни вод ту сам иступио и ја. Ја сам се сматрао да сам и ја радни вод кад одржавам тај агрегат и то и ми смо изишли ван, значи више нисам у том дворишту и одведени смо у нашу зграду општине Ловас и ту смо из те просторије онда Љубан нам је наредио преко да идемо у кућу од Милића овог Мирко или Филип, како ли се већ звао, Филип, неко Мирко, и ту смо преноћили у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли неко пита од вас Љубана Деветака шта је сад то, што су ти људи затворени, где сад вас воде?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, ми овдје нисмо питали нико, зашто јер кажем речено је тај као радни вод да изиђе и ми смо изишли, ту сад могу, не знам можда нас једно дванаест или више, не могу точан број али опет кад би све побројао те дечке кад би се сјетио али отприлике тако један број ето је изишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава, каква су Ваша сазнања даље шта се десило тим људима који су остали тамо затворени?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Овако, ми сад не знамо шта се дешава у задружном дворишту али то сам чуо да је ту било премлаћивања, да је ту било малтретирања, повређивани људи то сам чуо али нисам видио јер кажем ја сам иступио са тим радним водом смо изишли и ја нисам видио та малтретирања јер наводно ту су била доста људи да су мучени, малтретирани, пребијани, па то ће и многи неки други свједочит, а кажем међу многима неки нису и живи и ми сутрадан ујутру опет из тог од Милића свако је моро опет на своје радно мјесто отићи. Значи моје је била задруга, ови дечки који су радили тамо у пекари они су отишли у пекару, неко некуда, него мене једино то што ме је овако импресирало кад сам дошо у то задружно двориште мук, тишина, нигде никога, а двориште ко опрано водом,

пазите, реко ја онако мислим зимско доба чему се, значи ту је било крви, било свега и неко је значи онако исполивано доста водом, још мени, то ме је онако мало кад сам погледо чему двориште тако исполивано као опрано, а путем точно кад сам ишо до задруге сам видио један крвав траг од, то је овако од патика, то се види онако округли џон, то се виде онако кругови наводно да је то покојни Бошко Бођанац толико крварио и да су од њега остали трагови крви, али ја кажем ја сам само тај траг сам видио, а не могу видјет ни Бошка, ни никога и нисам видио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, с обзиром да сте причали у Суду у Ријечи да сте у некој амбуланти Ви били једну ноћ и да су ту доведени неки рањени људи, испричајте нам шта сте Ви сазнали тад, како су?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Е овако, ја сам кажем опет код тога или сам на агрегату или у задруги, ја сам се десио у просторији ту где је агрегат то је бивши Дом културе, ту је пумпа и то, и сад ту сам био вани и наш доктор у селу који је био у то вријеме Слободан Качар он је био својим особним аутом и узео је Ивицу Пољака и Јосипа овог Туркаља мог сусједа званог Јоја, и доктор каже «Мата, ајде и ти с нама» и доктор нас је довезо до амбуланте, а доктор је и живио мислим ту у амбуланти и пред амбулантом стоји камион, церада спуштена, а на клупи стоји подбочио се Милан Воркапић звани Трнда. Значи он је довезао камион, он је иначе и био возач и он је довезао камион, а ми не знамо сад ништа, ја нисам имао појма шта је у камиону јер је церада спуштена све и сад нас пошаље ајд каже тамо код сусједа да идемо још ако има неко неку свијећу, нешта да би у амбуланти ту било свјетла и тамо у сусједству, он је покојни, Ђука Кесер ми да фењер, једноставно није имо шта каже, «Ево вам фењер», знате шта је фењер, је ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И тако да смо имали свјетло с тим фењером и кад смо дошли у амбуланту у чекаоници амбуланте смо поредали доле душеке на под, значи на под смо све поредали. Кад смо ставили те душеке онда је Воркапић одигао цераду на камиону кад оно леже ови дечки који су били на минском пољу и сад ту смо истоварали. Ја сам првог узео Љубомира Солаковића, онда овај други узме другога, трећи, и ми смо тима дечкима помагали и у амбуланту их стављали на те душеке што смо у чекаоници поредали. Ту је њих било једно десетак до дванаест, могло би ја њих и поименце и набројати баш ако вас занима те рањенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево постоји у овом Вашем исказу у Суду у Ријеци па да се око тога не задржавамо побројали сте дванаест људи. И шта се даље дешава?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Е овако, онда доктор је нама, ми смо њему, пазите не помагали, него доктор нам је само, један је смио држати свјетло било свјећу или тај фењер, а други је држао ону посуду, а доктор је само испирао ране, ми ни случајно нашим рукама да идемо него доктор је шта ја знам тамо нека текућина, није ни он имао бог зна неку ту велику медицину али ето он је те ране колико је могао испрати и мислим да је сваком дао ову ињекцију за, против болова, то је мислим била сва некаква помоћ коју је он, ми смо помагали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро господине Мађаревићу, имамо и повреде тих људи него ми реците шта Вама ти људи да ли причате с њима јесте у истом простору, шта Вам саопштавају шта се то десило тамо где су били?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Није се десило ниш, него кажем ми смо из камиона њих једноставно истоварили као рањенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али реците ми да ли Ви разговарате са њима то су Ваши мештани, где су рањени, шта се десило, јесте чули о том догађају?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Рекли су да су дошли са минског поља али ја нисам имао ни појма где је минско поље, ја нисам имо, какво минско поље, да су дошли са минског поља и да су рањени, сад неко теже, неко лакше разумјете, какве су повреде биле нису имали сви једнаке повреде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и је ли они Вама испричају како рањени, шта се то десило, да ли причају о догађају који се десио?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нису они нама пуно причали него ми смо само били унутри доктор кад им је дао ту помоћ и ми смо онда били са доктором у његовој просторији посебно, у његовој у ствари да ли му је соба за спавање, није сад битно, углавном и ту смо и преноћили скупа са доктором у тој просторији, а повремено ја сам ако су неко од дечки морао ићи да кажем мокрити или нешто ја сам тамо некакву боцу, посуду нашао па сам њима то дао, онда сам ја то носио ван бацити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли Ви сазнајете било тог дана, те ноћи, сутрадан шта би с тим људима, како су рањени, како повређени, шта се то десило?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не могу ја ништа сазнати јер чак неки су после сам чуо да су неки дечки отишли за Сремску Митровицу или негдје да су чак и у болницу завршили, сад да ли је, били су у Шиду па су онда враћени, а неки су да ли у Сремској Митровици или негде даље ја то не знам, али ја мислим да су рекли чак и у Митровици да су били неки у болници који су били теже повређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реците ми када сте саслушани на главном претресу пред Жупанијским судом у Вуковару 15.10.2003. године рекли сте «Оптужени Љубан Деветак је био тада у Ловасу алфа и омега али да се изразим само у рукавицама», да ли можете то мало да нам појасните?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Како, само, ово што сте рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Али само у рукавицама», тако сте изјавили у Суду у Вуковару «да је Љубан Деветак био алфа и омега али да се изразим само у рукавицама».

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па да, он је мислим оно, пазите, сад у смислу алфа и омега почетак и крај, јел да баш то или у народу грубо речено Бог и батина, у том смислу, али он је игра, да, игра је улогу све ови други, а он да као у рукавицама, као мене се то ништа не тиче, а све је потицало од њега и све је он, па ко је довео те људе у Ловас, ко је то организио, па није се то у једном дану организирано, па то се радило годинама. Молим вас лијепо, па није то настало тако, значи он је игра улоге две, а то ће потврдити и сви ти његови који су око њега па ког је он ангажио, па све мјештане у Ловасу сви Срби су били спремни у моменту даном они су били сви као један. Значи знало се точно, па кад су одредили задруга ће бити сакупљалиште, ово ће бити тамо, значи то је све унапред договорено, па нећемо се сад ту да се ништа није знало, а он је нормално играо улогу да, као у рукавицама то се мене ништа не тиче, то је тако да, то је моје мишљење, а оно кажем алфа и омега добро то сви знамо почетак и крај или ја кажем грубо речено у народу Бог и батина. Тих дана је он у Ловасу и тако се и понашао и тако је и био и то је точно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте такође рекли «да је увек био у пратњи неких непознатих људи»?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, да, па он је кад ишао кроз Ловас, молим вас, оно иде тамо од зграде или од полиције па према згради ове задруге кад иде, шта знам, ту има стотинак метара или колко није битно сад, увијек су око њега, он је као да су то његови тјелохранитељи, а он је онако се осјетило да је он међ њима као

чувана особа или не знам више вредности нормално увјек су уз њега били неки непознати, а имо је и особног овог возача, некад је возио Девчића, некада њега, овај Рудић Мирко он им је био као некакав мислим особни возач или како да назовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ти непознати људи око Љубана Деветака јесу ли униформисани, наоружани, у цивилу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, они су сви у тим маскирним одорама и чак они имају на глави они носе ове беретке, разумете, они имају беретку, не ни «титовку» ни ту, него као беретка и они исто, па сви носе аутомате, сви носе аутомате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и Љубан Деветак тако у тим ситуацијама кад сте га виђали био униформисан?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, да, и он исто кад иде и он је имао, пазите и он је имао исто маскирну ту униформу, исто тако носио, а некада је Деветак вјероватно кад је морао ићи на некакав састанак Деветак је био и у цивилу некад, шта ја знам обуче капут, шешир, оно као, вјероватно кад иде некуда онда је ишао и у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имају чланови већа неких питања? Тужилац изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Господине Мађаревићу, ја заступам оптужбу у овом предмету поставићу Вам само неколико питања. Пошто сте Ви били мештанин Ловаса и ту дуго живели да ли нам можете рећи пре напада на Ловас неко време, неколико месеци пре тога да ли сте Ви по неким околностима које сте Ви уочили могли закључити да је дошло до неких поремећених међунационалних односа између вас мештана у Ловасу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ја као особно ја никад нисам имо тај поремећај јер и сам Деветак ме добро зна и Девчић, ја сам њима свима радио воду, купатила правио, Деветаку сам правио појилице, шталу, Девчићу купатило тамо оцу његовом, они мене сви добро у селу знају и ја особно никада нисам никакве поремећаје са никим имао као и, особно ја говорим сад само о себи и однос са било којим Србином у Ловасу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте уочили ако је било, да ли је било, пре овог напада неко време да су поједини Срби из Ловаса које сте Ви познавали раније напустили Ловас па се у Ловасу појавили у дан напада и касније након тога?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То је сад тешко, пазите, неко је некуд одлазио, враћао се, оно у том смислу они, сад шта ја знам, неко је могло рећи да је био негде да не кажем у Шиду, Новом Саду код неке

фамилије па се вратио, свако је некуд ишао, враћао, ја то нисам толико примјетио као особно шта ја знам, можда је неко и отишо па се вратили али оно јутро кад је био напад или дан касније да су се вратили као наводно Милан Миљковић, Рајко Ловрић да су негде били па да су се тај пут вратили то је, а сад гдје су они били, да ли су они случајно некуд отишли и вратили се то је баш тако овај, а од ових млађих, пазите опет морам знати, сад старије сам више познавао, неки млађи ако су негде били шта ја знам ко је куд ишао и гдје је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато да ли је пре овог напада и пре ових несретних догађања приликом неких вишестраначких избора у Ловасу, да ли је било неких прослава и да ли су те прославе снимане неким видео камерама или томе слично?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Је, да, мислите оснивање ХДЗ-а или тако нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако нешто у том политичком смислу мислим.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, је, је, и сад ћу Вам ја рећи, ево овако кад се ХДЗ осниво добро биле су то не камере ове да не кажемо сад телевизија, али некакве аматерске или неко у том смислу, разумијете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И ви ако сте у могућности, сад ћу Вам ја рећи точно код мог брата у кући је нашао казету, он је био у резервном саставу преко пута код мог сусједа Микића ту је била резервисти из Крагујевца, пазите Крајевац, сад околица, али су се представили Крагујевац и по имену, он је чак код мене преко кући долазио тако се ми представио да се зове Љубомир Јовановић и да је електроничар у «Црвеној Застави» у Крагујевцу и он је нашао ту казету и каже он био то волио видети. Ја кажем то ти је оснивање ХДЗ-а и ти то слободно погледај, сад да ли је тај човјек постоји, да ли је он жив још то Вам не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте то већ рекли да ли се сећате када је то било временски између напада и минског поља или после минског поља?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Е не, то је било кад је Ловас већ био нападнут, кад је већ многи су мјештани неки побјегли, код мог брата у кући није нико био, та је кућа била кажем мало спаљена пола, пола није и они су долазили ту у сусједству мени с једне стране били, с друге, преко пута је био тај, пазите опет да не грешим они су бар тако рекли Крагујевчани, да ли је Крагујевац или

није али тако су рекли и они су ишли и они су нашли ту казету, а тај је дошо код мене и они у пар наврата мени дошли у кући и као да се ја никог не бојим да су и они као ајде да кажем неки домаћински људи и у том смислу били су јако овако прихватљиви људи и као да се никога не бојимо и он је нашао кажем Вам ту казету и мене је пито, ја сам одма реко шта је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете ми рећи временски само одредити да ли је то се догодило у времену између напада на Ловас и овог минског поља или касније после минског поља?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То је још касније, касније и од минског поља, још касније, кад је дошао тај, говорим Вам резервни састав, бар се тако резервни састав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изузев те касете да ли Вам је познато да је било још неких касета у вези истих догађања?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Друго Вам не могу рећи, друго да ли је било то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте тај први кад сте Ви отишли у задругу, значи први дан после напада на Ловас да сте у вези оног разговора Љубан Деветак, Милан Девчић, како су били обучени, рекли сте и Милан Девчић је био у униформи, да ли је то била војна или полицијска униформа код Милана Девчића?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте, то сад, пазите, они су касније оно имали натпис «Милиција Крајине», да ли је тог момента Девчић имо «Милицију Крајине» или је имо СМБ мислим униформу углавном униформисан је био, а сад која је униформа, они су касније имали и на рукаву је писало оно «Милиција Крајине», а да ли је тог момента не могу рећи јесу ли одма имали тај натпис.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За то време од напада до минског поља и неколико дана касније да ли сте Ви чули да ли су у Ловасу постојали неки објекти у којима су били некакви привремени затвори где су људи довођени, привођени, саслушавани, евентуално мучени па чак и убијани изузев овог што сте рекли код Боре Кесера и овде где сте Ви били у задрузи, значи изузет та два места да ли је било још неких места, неких објеката који су у те сврхе кориштени?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, али то је било после минског поља су људи убијани по гаражама и по шупама, после минског поља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам Вас питао за неке просторе где би људи били довођени, саслушавани, мучени у времену између напада и минског поља или евентуално на тај дан, неколико дана после минског поља?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то Вам не могу рећи, јер пазите од напада до минског поља то Вам је разлика негдје овако шест, седам дана. У тих седам дана не знам да ли су негде људи још одвођени и мучени, то Вам не могу рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули за постојање неког простора где су људи довођени, подрумског простора у згради сада месне заједнице?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Људи су довођени у подруму у мјесном уреду нашем, ту сам био и ја, то је било касније. То је постојао подрум у мјесном уреду али то је било касније, а ово од минског поља од довођења у задругу, оно пребијање пред минско поље, то је било седам дана вам разлике од 10. до 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад кажете «после минског поља су ти неки људи убијени», кад то после минског поља?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, после минског поља једно време, точно не могу рећи датуме, али су људи овако одвођени по гаражама, по подрумима па су убијани по четворица отприлике, отприлике по четворица ту баш код мог брата у гаражи, тамо онда код Боже Латаса, онда код Владе Девчића у празној кући и тако редом гдје су одвођени људи и не знам по четворица отприлике свагда убијено, пазите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кад Вас питам кад не мислим тачно на дан и минут него колико евентуално оквирно после тог дана 18.10.1991., колико? Дан, два, три, недељу, месец дана?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па прошло је више, да, није можда прошло мјесец дана али неки је период прошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате колико?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па не могу то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја Вам нисам да кажем право ни знао да су људи убијани по тим гаражама, шупама, подрумима него ови људи који су касније ишли купити они су то, онда се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њих?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: А ја особно нисам видио ни да су убијани нити сам ишао некога да сам морао сахранити или то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана 17. после подне кад су мештани скупљени у дворишту задруге, значи дан пред то трагично минско поље, да ли сте приметили ако је било да ли је ту било још некакве

војске коју Ви до тада нисте виђали у неком већем броју или можда другачије униформисани?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па већином то се вртио тај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за тај дан, за 17.10.?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, кад смо били у дворишту, је ли то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У дворишту кад смо били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то се већином вртио тај «Душан Силни» и реко сам пазите, могуће да не кажем Аркановци, можда је био неко али то је сад оно «Аркановац», «Шешељевац» то је већ, али је углавном «Душан Силни» ти се вртили, значи никакве друге војске не можемо ту рећи, то су били, и они су имали сви те маскирне различите, то није било једна оно, а кажем неки су носили чак имали су и ове беретке на глави, а појавио се ди год који и у шубари али то је оно било чисто застрашивајуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тих дана, а поготово тог 17. било када чули неко од имена тих које Ви зовете «Душан Силни» или четници како их већ зовете, име, надимак или томе слично?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не да зовемо, они су се тако представили, они су се звали «Душан Силни», не зовем ја њих, они су «Душан Силни».

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У реду, да ли сте чули између њих да се некако оловљавају, неко име, надимак или томе слично?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, овај, запамтио овако Аца «Грк» сад презиме има неко је ли грчко онако некако му не могу ја то, оно, али га добро Аца «Грк», онда неки по имену Пљока или Кљока он је негдје ту Добановци или тако мјесто, онда Петроније чувени тај Петроније сад презиме, кажем ја немам, то су. Онда овај Зоран, Зоран је да ли је он негдје околица Панчева или тако, кажем ником баш оно презиме али њих сам овај и чуо по тако тим да ли су надимци, да ли су им имена и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте те које сте побројали по тим надимцима да ли сте их виђали и где сте их виђали и да ли сте евентуално видели да нешто чине што није добро, јесте добро?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нисам, овако виђо сам их ту и у задруги кад су долазили и све, а овај Зоран он ми је највише да ли је сад пазите, Зорана ја сам увек реко може пет по имену па рећи тај, јер једини који је мене кад су ме привели, кад су ме млатили је био у

подруму ту он и од Ловашчана је био Обрад Тепавац, е сад тај Обрад Тепавац он би мога знати точно име тај који је био с њиме.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је Бадње вече и децембар месец?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Тако је, да, то је већ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је оно што сте описали.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Што сам ја доживио, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте тог 17. кад сте били у том простору пре него што сте отишли одатле видели некога од ових које сте побројали по надимцима тај Аца «Грк», Петроније и Книнџе како сте рекли?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте, то је, ја кажем давно ми је и све се то мутило и човјек и ако си их видио ниси их видио, то ти се већ онај страх имаш неку, а навече кад је мрак дошао онда ту, не могу кажем, ја не могу по именима и да их видим и сад не знам је ли би их и препознао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала Вам. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може, ја само овај сам се занела. Изволите даље.

Адв. ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Адвокат Здравковић. Реците ми откад познате Љубана Деветака?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Откад?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Откад га познајете?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У па Љубана Деветака знам, познам га шта ја знам, по прилици дуго.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел Вам је познато где је живео пре 1991.године?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Пре, живио је у Осијеку.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А јел Вам је познато кад је дошао у Ловас?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Како мислите кад је дошао?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па не, не, ови, ови критичан овај период, кад сте га видели у Ловасу први пут у октобру 91?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То, то, први пут сам га видио ето кад ми је наредио Девчићу да ме притвори, то Вам је био 11.10.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ја сам разумео да он, јел Вам то речима реко ил је само показао руком како сте Ви пошто Вас гледам док сте давали исказ, и шта је тачно рекао Девчићу? Јел је нешто рекао или је само показао руком у правцу неког?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па реко сам, Девчић је отприлике кад је то ди је брат у ти пар речи, и шта ћемо са Матом, Деветак је само

показао руком и реко је «преко». Значи, преко у ту механичку радњу да ме притвори. Врло је кратко и јасно.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел су Вам позната његова политичка опредељења из тог периода?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја не могу знат што се он политички определио.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми јел је било неких преговора са војском да се ова ваша сеоска стража, јел било сеоске страже тамо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па да, то је било да, рекао сам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел било преговора са војком овом регуларном да се оружје преда?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, чак наводно да су и преговарали са војском, добро, ја нисам, али да је било преговора чак и покојни да је свећеник из Товарника Бурик долазио у Ловас и да се ту са војском, то сам чуо, али ја на тим преговорима, састанцима нисам био, али има људи који постоје и који су вјероватно водили те преговоре.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми крајње опредељење овог ХДЗ-а из Ловаса да ли су предали или нису пристали на на предају наоружања?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Шта ово нисам шта је ХДЗ?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Како је одлучило политичко руководство села да ли да преда оружје или да не преда војсци?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па вјероватно су одлучили да предају, а то није било некакво наоружање, рекао сам већ, било је ловачких пушака највише и никаквог некога страшног наоружања ту није било.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: А добро, реците ми обзиром да Вам је брат био политички активан, да ли Вам је познато да је било неког окршаја између војске и Збора народне гарде, или пре, пре овог догађаја?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма каквог Збора народне гарде, гдје је Збор народне гарде, шта је то у Ловасу било, кажем овако, Ви хоћете о брату и његовом политичком опредељењу, то пијајте Ви њега, шта ја знам његово политичко определење и то, Ви само питајте мене и о мени шта се мени десило.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Рекли сте да је Љубан Деветак био главни, по чему сте то закључили?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: По томе сам закључио што се Љубана Деветака све питало, јер сам Вам рекао, да ми је, кад је он рекао Девчићу да ме притвори, ко је онда био главни? А у селу кад је држао тај састанак ја нисам био на састанку, али многи ће људи то потврдит.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У смислу, пазите, у смислу да је он рекао сам оно грубо да се изразим, тако испада бог и батина, све и сва, њега се све пита, он све одлучује.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па на пример, добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И председник задруге и то јел.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел Вам је познато да је био он директор задруге?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па он се сам тако кажу људи, представља директор задруге је био Адам Рендулић, колко ја знам у Ловасу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Значи, он је био самозвани по Вама?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па тако је, он се, он се сам, па то сам и реко, ал ја нисам на том састанку био, ал људи ће Вам многи потврдити шта је он рекао и у сали на састанку, да је он и председник и села и задруге и свега.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ма то, може човек, знате колко људи тврди да је Наполеон Бонапарта лично? Може он да тврди.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ако је то тако може тврдити, па он је тако рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Здравковићу, он објашњава зашто је то закључио и шта сад.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Шта он се сам представио тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете Ви да коментаришете тако.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па не, ја закључујем из којих дела, из којих чини то произилази по његовом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па човек Вам је објаснио, зато што је по његовој наредби притворен он, па затим чује од људи који су били на неком састанку и шта Ви сад Ви нисте задовољни па коментаришете. Наставите са питањима даље.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Немојте се Ви, овај, нервирајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ја, немам шта да се нервирам. Ја овде седим, радим свој посао.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, само господине питајте Ви слободно, питајте Ви слободно, не, не, Ви слободно питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас, ја Вас само враћам да.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ја морам да, да утврдимо једну општу ситуацију, није довољно што се прочита и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете кад поставите.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Погледа на телевизији да после каже да је био главни, није ово први сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, не можете да, само мало сачекајте, не можете кад поставите питање па Вам одговор не одговара, да Ви сад правите неке додатне коментаре.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Неколико пута сте данас рекли да је био заповједник «Душана Силног». Одакле то знате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па како не би знао, кад је довео «Душан Силни» он у Ловас. Он му је био заповједник, у ствари, главни је био онај Јовић у Пазови, остале већ не знам, ди им је сједиште. А Деветак је, реко сам сто пут, па није «Душан Силни» јуче се осново и сутра идемо у Ловас, они су то радили можда и годинама, и они су се основали и точно су распоредили и ди ће ко, и шта је ко, и у Ловасу своје су имали и ко ће коју функцију, ко ће шта бити и шта сад ту треба?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па ја Вас само питам одакле, одакле Вам је то.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Они су се звали «Душан Силни» сами, нисам им ја дао име, нисам ни чуо за «Душана Силног» док нису дошли.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Није, није спорно име, није спорно име, него одакле Вам овај, сазнања, ја Вас само то питам? Јел су то Ваше претпоставке?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Сазнање. Па они су се тако звали мајку му, одакле ми је то сазнање.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Није спорно.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: «Душан Силни», па како сазнање. Јел је постојала та, јел је она и у Србији негде се знало за њу да постоји, јел ту у Пазови се основала.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, не, ја Вас питам одакле знате да им је Деветак био командант, заповједник?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добро. Кад је он њих довео и дошао с њима, па нисам их ја довео.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми где сте радили Ви пре ових догађаја? Јел сте радили у задрузи? Молим?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја сам радио у Ловасу на одржавању погона «Борово».

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ко Вам је био претпостављени како би реко, од кога сте добијали редовне задатке да нешто радите или не радите?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ди у «Борову»?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не у Борову, него у задрузи, у задрузи, у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па човек каже да је радио у Борову.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, не, не.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ви сте мене питали ди сам ја радио, ја вам кажем да сам био монтер на одржавању стројева у погону.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, у реду је, него док сте били у задрузи рекли сте да сте поправљали, ишли од куће до куће, под пратњом. Питам Вас, ко Вам је наређивао да идете на одређено место на интервенцију?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма то, то је онда кад се десило овај од 10.-ог ме питате, а не ди сам радио прије.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Па добро, мислио сам да сте радили у задрузи, ајд.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па нисам радио у задрузи, да, али сам после, «татица» сам био за све. Што год се десило, све се вртило око Мате, од пукла цијев, Мата иди поправи, не ради гријање, Мата поправи гријање, не ради аутобус, Мата скидај мотор са опет одређеним људима да не мисле све сам да сам.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, да, да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И што год је требало, све сам ја, да, све се вртило ту што се тиче око мене, на крају сам чак ишао и на орање, чак сам знао и орати.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Ја Вас само питам ко Вам је издавао те радне задатке.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: А задатке је овако, у задрузи у механичкој радионици је био Милан Миљковић и он је дал је имао улогу као некакве пословође ил не знам, ал он је реко, шта ја знам, Мата ево имаш овај трактор или треба ићи тамо, или не ради гријање, па чујте, па мене су звали тамо у зграду, не ради гријање, шта је знам, дође неко по мене, само вичу «Ди је Мата, цури неки вентил тамо», шта ја знам ко је он, ја дођем и ајде одврни, заврни, поправи, стегни, па ишао сам и у зграду ту ди су они становали и Деветак у тој згради после неком сам тамо морао и судопер био

заштопан, одштопат, није радио водокотлић, све сам ја то овај поправио тамо.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми јел имате сазнања ко је одређивао те стражаре да Вас прате док сте ишли на радну интернцију?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ко их је одређивао?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Откуд ја знам ко је одређивао, само тог сам неког малог после упамтио, тај неки био овако, доста сам држао дистанцу кад ме он прати, увек сам у њега гледо, јер тај, увек сам се бојао да неће да ме негдје овај, он је носио нормално пушку овај, аутомат увек је ишао.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Реците ми, осим овог «Душана Силног», те формације, јел било још неке војске у селу? И откада?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чујте, реко сам можемо, мени се чак, кад су мене приводили, то је већ касније, један ми се представио као «Книнџа» тим именом, каже, да ли сам чуо за «Книнџе». Ја сам рекао јесам и то је било кратко, а било је и војске, па чујте, дошло је, било је војске, било је и ове регуларне, касније смо агрегат један војни монтирала тамо исто, е сад да ли је ту дошао војни онај за њихов неки старјешина ил није, шта ја знам, али чини ми се војна полиција, тамо у Брајковића кући, да би то могла бит и регуларна војна полиција, у оно време ЈНА, можда је била и резервни састав, али они су имали бијеле упртаче, доста су били онако млађи дечки, могуће да је била и регуларна, а што не значи да није био и резервни састав војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за кад, за који период то сад причате што причате за војну полицију и.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То, то је већ и послије минског поља и ово касније, већ, већ мало кад, кад би рекли ово некако мало примирје, кад се ишло мало више радити, некако мало кад смо дошли што би рекли, до зрака, мало се слободније кретало, ал се ишло радит сваки дан, прешле су те тортуре, прошло је и минско поље, ове људе што су поубијали по тим гаражама, значи, неки је период насто миран, све док нас нису тамо за крвави Бадњак, Божић, како су најавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре овога периода да ли виђате регуларну војску у селу, да тако кажем регуларну војску, ЈНА или.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте, чујте, регуларна то ме увијек, ја не могу знати да ли је он официр па нису имали ознаке, е сад, ако

ћемо ићи по ономе колко ја знам из бивше ЈНА, резервни састав је увијек носио СМБ и није имао оно петокраку, јер имао је петокрака извезена, није носио ону јел, као резервни састав то је тако увијек некад било, резервни састав, а да ли је међ њима био који официр, то је сад тешко рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Моје питање гласи да ли пре 18.10.91.године, виђате у селу ЈНА или те резервисте, или то што описујете?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чујте, ја ћу Вам рећ овако, кад, кад су тенкови ишли кроз село, не могу ја рећи ко тенк вози да ли је он резервиста или ЈНА ал на тенку је ЈНА је таблица. Они су били урегистрирани, сва возила имала су ЈНА, па сад ја не знам јел он резервиста у тенку ил је бог овај, војник регуларни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нит га видиш, ни ту, а тенк кад прође, ал на тенку је таблица ЈНА па шта је онда, није писало никака друга.Макар да су скинили таблице, па не онда се видило шта је.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Јел Вам је познато где су били смештени ове војне формације да тако кажем свеколике у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Војне?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У мислите овај резервни састав и то?

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Све, све мислим ови који су били.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само секунд, господине Мађаревићу, ова питања кад Вам се постављају, вежите се за периоде, значи, од 10.10. па на даље, па после разумете? Да разграничимо тачно Ваша сазнања у вези тога.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па реко сам, ево разграничићемо, после минског поља и ових убијања, кад идемо, гдје су смештени резервисти, значи, резервисти су мало касније дошли.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, не.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Разумијете? Јел смо сад разграничили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Е, јел може сад да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега даље.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Мене занима на дан 10. да ли је по Вашем сазнању било војске у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: На дан 10. војске није било.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: 10 да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, 10.10.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, да, да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Није било?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Војске није, осим «Душана Силног» војске није било.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Друге војске није било? А реците ми добро, јел је било на дан 18. редовне војске или уопште војске у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па, војска говорим Вам, сад то је већ и прошло минско поље, вјероватно, можда се ту већ појавила.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро. У реду, у реду, после минског поља није спорно да је било војске.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јел чак, чак је речено пазите, ја нисам био на минском пољу, да је наишао некакав старјешина, који је то обуставио, да ли је то био регуларни старјешина, дал је био резервног састава ЈНА али углавном, рекли су некакав старјешина и шта је био по чину не могу рећ.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Од кога сте то чули?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ови, ови људи што су били на минском пољу, имате који су преживили, и који су рањени а имате оних којих нема, па значи, ту њих најмање има још живих двадесетак што рањени, што живи.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Не, ја Вас питам, ако можете да се сетите.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја нисам био на минском пољу.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Да, да, знамо, знамо.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Али су они рекли да је, да је обуставио.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ЗВОНИМИР ЗДРАВКОВИЋ: Хвала Вам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Мађаревићу, Бранкица Мајкић адвокат, бранилац Милана Девчића.Ја бих за Вас имала неколико питања, а нека ћу Вам поставити која су била, само да ми овај, кажете одакле имате, овај, та сазнања. Реците ми најпре у каквим сте односима са Вашим братом?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У односима?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да. Да ли сте говорили о свим овим догађањима, да ли разговарате некад о томе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, ми о томе никада као браћа смо у односима као браћа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Као што Вам је судија предочила, Ваш брат је јасно изнео да је 10.10. када је дошло до гранатирања, напустио Ловас, да је био иначе у саставу Збора народне гарде, и да је са њим отишло око 22 или 23 и упутили се ка Илоку, да ли Вам је нешто о томе познато?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да ли ми је нешто?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Од овога што сам Вам ја испричала познато?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ако је он то тако рекао, онда је то тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па да ли је било припадника Збора народне гарде у месту Ловас осим Вашег брата?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма припадника Збора народне гарде, то једино ако су се они као организирали Збор, али Збор оно народне гарде, као званичан као збор народне гарде није био, једино ако су се они организирали као да су они Збор народне гарде. Али да је неко дошао и да их је устројио, то ја не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Могуће да је неко и устројио али ја нигде нисам припадао.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да. Питала сам Вас зато за остале који су напустили Ловас са Вашим братом, да ли знате која су то лица која су отишла према.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Која су напустила Ловас?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте.На дан напада.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Многи су напустили Ловас.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете нешто да кажете о организацији одбране села од кад је почело да се дају сеоске страже о којима сте говорили и да ли то има некакве везе са оснивањем ХДЗ-а и прославом овај, о којој сте говорили.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: ХДЗ Вам је основан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, само мало сачекајте, он није говорио о организацији одбране села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Говорио је о сеоској стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Али није у том контексту рекао да је то организација одбране села.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја сам питала да ли су сеоске страже у вези са оснивањем ХДЗ-а.То је моје питање а само извините, ја сам

питала јер је појаснио да није сигуран да је био Збор народне гарде, али да је постојала нека организација то је сад говорио.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па нећу ја Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Нисам ја разумела да је постојала организација одбране села јер сам ја сведока управо питала на те околности кад сам ја постављала питања.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, ево нека одговори.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма само Ви питајте слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мађаревићу, објасните, појасните ово да ли је била нека организација одбране Ловаса и да ли је на дан када је био напад дошло до одбране села?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма до обране села није могло доћи ничим, а кажем што се могло, то би ја назво једноставно са празном пушком, шта се може обранити село, са неколко ловачки пушака и ако је био неки који «калашњиков» и ко се може обранити с тиме? А да ли је неко устројио нешто или то, то је већ онда морало доћи нешто војно, нешто које мало нешто зна, а ту њи ако се устројило између себе њи двадесетак, ако се договорило, и шта ја знам, ако су имали неког заповедника, то ја не знам, јер ја нисам припадао нигдје, ја нисам у никакве организације улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Добро, разумели смо одговор.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је посредно познато нешто о могућој организацији тих двадесетак у селу пре напада, не говорим о нападу, него пре напада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да ово појаснимо, да до краја буде јасно. Ваш брат није рекао у свом исказу да су тих двадесет људи били припадници Збора Народне гарде, он је само рекао да је 22-троје људи кроз кукурузе и баште излазило из села.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па тако је, па нису, па ја Вам стално говорим, Збор народне гарде није био, Збор народне гарде хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што је из питања браниоца произашло да се може тако тумачити.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Никакви Збор народне гарде није постојао, ако се њи 20 организирано, и отишло некуда, па то је било као кад су партизани ошли у шуму, то је исто онда тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би било јасно питање и јасно предочавање.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. С обзиром да сте сами спомињали «калашњикове» данас, колико је било «калашњикова» код људи који су давали стражу у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: «Калашњикова»?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја колико знам, ди сам ја држао овај на млину једно време, то је било само два «калашњикова» и то је било све и сва, а за друго дал је неко приватно и овако особно имо то ја не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да ли је полиција из Илока била у Ловасу пре напада?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да ли је полиција илочка некакве комуникације? Па вероватно да је имала, једина комуникација је могла бити то са Илоком. Али кажем, ја, ја нисам улазио у те структуре и нисам био у штабу, нисам био у некој заповједној и то ја не знам. А дал је нека комуникација, па једино Ловас – Илок, то је остала још која је могла комуникација да ради.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У ком штабу нисте били, сад сте сами споменули.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Молим?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У ком то штабу Ви нисте били, сад сте споменули, ја нисам био у штабу.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па никакве те организације ди се било шта сте питали за полицију илочку, и то. Ја нигдје нисам ишао, на никакве састанке ни нигдје. Мој је задатак био само тај агрегат да успоставим, да ради, да функционира, одржавање села и то сам радио увијек.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли Вам је познато страже, било са ловачким пушкама, било са «калашњиковима» када су почеле да се, да се дају у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Страже?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Прва је стража се почела давати после Борова Села, кад се десио покољ у Борову Селу, онда је то већ настао мало и онда су се озбиљније, ајмо рећи, страже, али пазите, то су биле страже тако неке пункт тамо, пункт тамо, а то није ништа било, нит се ту некога заустављало, нит се некога претресало, нит се некога зостављало, ни заустављало. Свако се кретао слободно, то је било формално, ал ето, отприлике од тог датума се некако мало можда почеле страже и у том смјеру.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А ко је распоређивао људе у којим ће пунктовима бити?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па овако, то су били њи неколко дечки ваљда одабрани који су били као ајмо рећи, за те пунктеве

заповједници. Ја сам имо нас двојица је било одређено на пример, пункт Млин, док нисам касније овај агрегат добио. Кад је нестало струје, онда сам добио на одржавање агрегата и мој пункт је био агрегат и ту са неколико дечки, опет је било нас распоређено који смо одржавали тај агрегат, руководили с њиме и ми даље никуд нисмо ишли. А иначе, први пункт гдје сам држао стражу, то је био млин.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: И ко је конкретно Вама био надређени, сад сте рекли. Вама двојици.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Надређени?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У то кад сам био, то ми је био Златко Туркаљ, мислим да је он био одређен који нас је распоређивао на пунктове. А кад сам овде за агрегат, ту сам био одређен ја као да руководим агрегатом и да себи узем ту сам имо 8 људи могу им набројати поименце који су са мном одржавали агрегат, и то да ради.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли знате ко је био изнад Златка Туркаља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. Моменат, господине Мађаревићу, јел Вама тај Златко Туркаљ био надређени, или је он само био неко ко је тамо распоређивао те страже?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Он је само распоређивао, он је распоређивао, ал он је мени рекао шта ја знам, ми смо ајмо рећ, сад има нас пет-шест, ми ћемо смјену оно у смјенама два по два, држаћемо млин, једни имају тамо брдо, једни имају доле Жабар и тако се зову та мјеста, једни ће бит горе на Економији. Ето, а мени је случајно тај Златко Туркаљ, он је, није он мени био надређен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то објасните, остало је нејасно после питања браниоца.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Него? У ком својству Вас Златко Туркаљ распоређује на место где ћете Ви да будете, да држите стражу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Како у којем својству?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Па зашто Ви њега слушате, зашто он баш он Вас распоређује ту?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Вјероватно је он био одређен да он буде овај, нама који ће распоређивати, неће сад свако, овај ће тамо, него било је њи сигурно пет-шест ти као који ће распоређивати. Реко сам, стражарско место је било овде, било је на више мјеста, ја сам

Вам сад ту набројао, да не набројим по селу, било је више тих пунктова.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли знате.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја сам имао случајно млин.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Осим Златка Туркаља, ко је још распоређивао људе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То не знам. Ја само знам да је мени Златко Туркаљ тај био први, а касније ја сам само једном ту стражу држао, онда сам после ја држао тај агрегат и ту ди се пумпа вода и ту сам имо својих 8 људи с којим смо мењали се у смјенама.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Да ли Вам уствари, зашто сте почели да дајете страже, да ли Вам је јасан мотив с обзиром да сте објаснили да није било никаквих инцидената и проблема.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Није било инцидената ни проблема, али су проблеми кренули већ кад је мало ту Борово Село, кад се ту, то се већ мало ускомешало и од онда су настале те страже и то је почело, није то почело пет година раније, него, ето, од онда и онда су кренуле страже и све редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А само једно питање господине Мађаревићу, да ли су припадници војске пролазили кроз Ваше село и пролазили поред тих стража у време кад су постојали? Јел ЈНА улазила и пролазила кроз село?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Војска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не. Војска није пролазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све време.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Једино можда овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У деветом месецу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Можда је негдје у осмом мјесецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Отприлике, можда, у осмом мјесецу ја, али опет нисам био, али мислим ови дечки који су били горе на Економији, то је ван села, да је ту дошла војска од Товарника и да их је као разоружала, не знам, купила то наоружање и опет путем се другим вратила у правцу Товарника, али то је могао бити 8 мјесец, пазите, 8 мјесец, не могу датум, али отприлике љето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после дешава, јел се одржавају те страже и даље или како то иде?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма онда више, онда би рекли распад сустава је дошао, више ни страже нико не одржава, једини који сам

ја остао са тим агрегатом, јер нисмо имали струје. И тај агрегат је све до напада на Ловас функционирао, значи, пуштали смо воду, али то није радило цијели дан, значи, ујутру пустимо да се може стока напојит, па онда негдје у подне, па мало придвече и струја је била напајана опћина Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У реду је, да се око тога не задржавамо. Изволите даље.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато да су код шуме Гладнош биле постављене барикаде неке, оборени балвани, да ли знате нешто о томе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: За барикаде и балване не знам, ја нит сам правио барикада ни балване, а балвани се зна ди су се правили, ја ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само кратко, да се не задржавамо, ако нешто не знате, не знате, не морамо да дужимо причу.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Реко сам, не знам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је. Да не, не губимо време.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Ја ћу Вас сад питати нешто од овог што сте данас говорили. Ако сам Вас добро разумела, Ви сте првог дана били у подруму.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја прву ноћ.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Код сусједа, да, у подруму, да, код сусједа.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле Вама сазнања да 10.10. није било војске у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Одакле сазнања?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па није била војска, војска је дошла можда касније, а тих првих дана кад је био напад, ишли су ловашки и «Душан Силни» већином су они били и то ће многи други потврдит који су и преживили страхоте и којима су убили, а и видели су многи, имате свједока који су и видели ловашчане и који су били ту. Врло једноставно.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Када сте видели први пут тенкове у селу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Први пут тенкове сам видио у селу ја, можда су били прије, али видио сам их 11., то јутро до подне, кад су прошли баш кроз моју улицу, отприлике од правца млина. Е да ли су они још однекуд даље дошли ја то не могу рећи, али су прошли тим

дијелом. Могли су тенкови ићи и још лијево, десно, али тенкови и то отприлике, то су биле ови, све су тенкови 55, није то био онај 84 модернији, него то је било све од старијих типова.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Данас сте изјавили да је Рудић Мирко био особни возач Милана Девчића, одакле вама то сазнање?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Колико сам га пут видио у особном аутомобилу, узео је «рено 9» од покојног Марина Ковачевића и тај «рено 9» му је служио и он је возио и Љубана по потреби и Девчића, он је њима био као особни возач и то у ауто од приватника, од покојног Марина Ковачевића «рено 9».

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да кажете тачно ситуацију када сте то видели и да ли сте са неким разговарали о томе да је Рудић Мирко лични возач Милана Девчића?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па нисам с никим разговарао, а више пут сам видио где их вози, шта сад треба још.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи то је ваш закључак?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја да сам мога ја бих и слико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видео, човек је видео.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Али једно је лични возач, једно је, мислим он је видео да се вози у аутомобилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па не знам ако он вози, па није Деветак возио него возио је Рудић, ја сам реко он је, ако он вози шта је он онда, онда је он возач.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Онда је Деветак сувозач.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Или како ћемо назвати, како хоћете. Ја не знам, онда он је био возач, ето био је возач.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Одакле вам сазнање кад сте говорили о Деветаку уопште да је то све припремано годинама уназад, да су се Срби наједан окупили и да још много, много раније сви добили неке своје улоге. Одакле вама таква сазнања?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па не мора ни бити сазнање, да се то десило дан прије тако организирано не може бит, како год се окрене, да се они скупе, да су распоређени, да точно зна. Значи морало се.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли је то ваш закључак слободан или имате нека непосредна сазнања о томе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма то је мој слободан закључак а то је тако, то ја кажем. Па не може се један дан, е сад смо се скупили нас

60, 70 или 100, није битно, и сад идемо. Па нормално да је било организирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо, јасно је то сте закључили, идемо даље.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Идемо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Реците ми из ваших ранијих исказа, али нисте данас говорили о томе, били сте саслушавани и спомињали сте име Ђорђа Ивковића.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, јесам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете о том догађају нешто више да нам кажете и данас?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, може. Ја сам радио у тој задрузи и особено ми је дошао по мене Миле Радовић, он је у селу и сада живи, он је у својству ваљда неког полицајца ил не знам, и он ме је привео ту код Боре Кесера у кућу, ту гдје је била њихова постава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само опет, реците нам господине Мађаревићу, будите љубазни који је то период о коме сад причате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То је сад, овако то може бити већ и крај десетог месеца и почетак једанаест. Па не могу ја датуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тражимо стриктно дан, него оквирно десети, једанаести месец.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па чујте, да сам мого и да оловку и папир да сам све писао, не знам, онда би имао точно, али ја вам говорим како и то, а сад датуме и то, ја то не могу рећи, али временски можемо тако.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи крај десетог, почетак једанаестог?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ту сам био саслушван, доведен сам горе у просторију, горе у поткровљу, на кату, горе у кући и ту је седио господин Ђорђе Ивковић, тако су рекли, то је стари један полицајац вуковарски, да ли је жив или није, немам појма, а у једном куту је стајао Радован Тепавац, а у другом мени непознат исто. Једна исто униформисана особа, али ја га не познајем, значи није ловашчанин и онда је Ђорђе Ивковић имао једну теку испред себе и он је ту листао, разумете, он окреће овај лист, е сад каже дана тог и тог то је било, дана тог и тог тако, и сад мени, оно што се тиче мене, јел, каже кад се во пеко ти си тамо неком, да сам ја узео заставу и да сам ја играо испред вола. Па ја кажем па то ми није ни у лудилу, ја ни своје године ми то дозволиле, нит сам такав.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А који во кад се пеко, извините?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добро, каже није, окрене други лист, каже ти си свирао, па јесам, да, ја сам свирао кад се во пеко да, ето то је једино шта сам ја радио. И то је било испитивање први пут код Ђорђа Ивковића и иде тада неки тако, ја бих реко безвезни, али ето, то је у том смјеру.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте ли ви знали на који се то догађај односи, во који се пеко, знали сте о чему вас питају?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Шта, по чем се то?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Знали сте поводом ког догађаја вам постављају питања, знали сте шта значи то кад се во пеко, ви сте узели заставу или сте свирали?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма ко је узео заставу, ма ја нисам заставу ни видио то вам говорим.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не питам вас то.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То је неко написао онда сам ја реко Ђорђу Ивковићу, какву заставу, ди сам заставом играо. Онда је господин окренуо други лист у тој теки, а то му је неко све биљежио, значи има у селу ко је точно пратио, биљежио, каже ви сте свирали, јесам, да свирао јесам и кратко и јасно и данас још свирам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А који је то догађај где сте ви свирали?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То је кад се пеко во, да.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кад је то било, то вас питам само?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Датум?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па не могу то рећи, али то је била година '90.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да ми кажете, осим Ђорђа Ивковића, Тепавца и једног непознатог, да ли сте још неког видели тог дана у кући Боре Кесара?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Радован Тепавац.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, да ли вам је познато да ли су још неки ваши мештани Хрвати били саслушавани тог дана?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Вјероватно су били али ја не могу рећ по имену, па саслушаван је сваки дан неко, то је било, али сад ја вам то не могу рећи.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А какву је униформу имао Ђорђе Ивковић који вас је испитивао?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ђорђе Ивковић, он је имао ову СМБ, ону резервиста.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Какву је униформу имао Радован Тепавац?
Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Радован Тепавац, он је већ имао ову као маскирну, и он је био као, не знам по функцији, али он је тај валда био као иследник, не могу рећи, јел он је нон стоп се, водио је и он исто ту теку носио и њему том, дао Ивковићу и тако, он је мене и привео и после.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: То је каснији период. А кажите ми споменули сте у једном од исказа да знате да је Милорад Воркапић био полицајац, да ли сте њега виђали ту?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ко да је био полицајац?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Милорад Воркапић.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Милорад Воркапић?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да, то сте ви рекли '93.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Милорад Воркапић он је наводно, не знам да је граната ил негде горе на економији да је њега убила, да се он разнео, али то, ништа друго не знам.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате да ли је био полицајац или није?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да се сетите, ко вам је тачно рекао везано за скуп на ком се Деветак представио, с ким сте тачно разговарали и шта вам је тачно пренео?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ко? Не чујем вас баш добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Вама, поводом скупа на ком се Деветак представио, на ком ви нисте присуствовали али имате посредна сазнања шта је рекао, да ли можете да се сетите ко вам је то тачно рекао и шта вам је тачно рекао, или су то опет ваши закључци?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: На скупу?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: На скупу у сали кад је Деветак?

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесте, јесте.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, тачно кад смо ми један исказ давали за телевизију, господин Хедли из Осијека је био и још неко, а човјек је жив, моментално он је сада овдје у старачком дому у Вуковару, господин Славко Божић, и он би вам детаљно, он је човек онда детаљно пред тим новинаром и још нас је снимао једна, да ли је то независна телевизија била нека из Београда, ја вам то не могу рећ, али господин Хедл Драго је био, новинар из Осијека, а господин Славко Божић он је у детаље говорио што је Деветак и како је рекао то, ето и тај господин је и сад жив, вјероватно је овдје у старачком дому сад у Вуковару.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кад је то било извините, то кад сте давали изјаву, односно извините, кад је Славко Божић давао изјаву телевизији?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чуј, овако сад да се сјетим, овако, покојни Ђука је умро прије, можда уназад једно три до четири године, јел и Марко Филић је умро, и Ђука Радочај и сви су они били живи, па има четири, пет година, ја сад то уназад би се морали вратит, кад смо давали, у Ловасу смо ми те исказе давали.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Сад само остало је нејасно, да ли је вама то Славко Божић рекао када сте давали те изјаве телевизији?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, па ми смо стајали сви у задружном, ми смо ишли у задружно двориште на лицу мјеста, обилазили смо те пунктове и мјеста, и онда је господин Божић, ту смо ми стајали сви, нас можда десетак и ти новинари сви и кад је господин Божић то говорио господину Хедлу и овом новинару, и овај господин што је снимао, да ли је то нека независна, ја вам не могу рећ, телевизија или ко је био, то сад ја не могу точно рећ, али то све негде постоји записано.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Значи ви то не сазнајете у десетом месецу на пример '91.године, него касније? Мислим, просто да завршимо ту причу.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мађаревићу, да је Љубан Деветак држао тај скуп у Ловасу. Јесте ли знали то, кад сте били тамо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма Љубан Деветак, ма чујте и у Ловасу, људи кад су долазили Деветак је држао тај скуп, а ово особно вам говорим шта је овај човек што је касније рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не уплићемо се у ту причу.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чујте, кад смо се скупили сви су рекли да је Деветак држао и неки су људи онда отишли кући, а неки су људи били притворени '91., кад говоримо 10.10. да је Љубан скупио у салу и да је рекао то. Овај господин Божић је дао изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да не ширимо причу, нећемо стићи сви да вас овде испитамо ако се будемо дуго задржавали.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добро.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Данас сте били изричито цитирам вас «Девчић ми није ништа рекао, повео ме преко дворишта у механичку радионицу», па вам је судија цитирала ваш ранији исказ где сте наводно рекли да вас је питао где ти је брат, па сте данас објаснили «да то су ме питали где ми је брат па су ме онда

привели». Да ли можете тачно да определите шта вам је тачно Девчић рекао 11., да ли вам се уопште обратио, ето само да то разјаснимо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чујте, врло једноставно кратко и јасно, да се ми један пут већ разјаснимо. Деветак је наредио Девчић привео, сад ту детаље, те ситнице овај оно, онај ово, Деветак наредио Девчић привео, јер је вама то сад јасно. Ја сам био затворен, био сам мучен, био сам пребијен, имам лијечничке налазе, могу послати, имам све. А сад ту те детаље шта је овај, шта је оно било, што овако, што онако, врло једноставно. Ако је питао гди је брат ја сам му рекао ја не знам, или брат постоји, и сад је жив зови њега, и о брату да један пут већ престанемо.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Мени је жао што сте ви све то преживели, ја ћу вас само питати конкретно. Да ли сте у десетом или првој половини једанаестог месеца, доживели било какву торттуру, мучење или неко нечовечно поступање према вама?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма то, те тортуре што смо пар пута на саслушање и то кад су ме привођили, што ме неко ударио кундаком у ребра и ошамарио то је занемарујуће, него оно што сам доживио за крвави бадњак, оно је битно. А ово је све у пролазу и то на томе да је остало то би и заборавио.

Адв.БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Дobar дан господине Мађаревићу. Ја ћу сад само кратко и то, ви сте сада поновили и рекли сте и тачка. Деветак је наредио а Девчић ме притворио. Ви сте у вашем исказу од 30.03.'93.године, рекли ко је издао наредбе, да се са мном и са другима мештанима тако поступа, ја то не знам. То је да вас потсетим било две године после тих трагичних догађаја, па просто и питам како тада нисте знали а сада знате да је то баш Деветак наредио а Девчић извршио, вас одвео? Је ли ово тада када сте дали изјаву '93.године, јесте ли тада претпостављам говорили истину и боље се сећате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приговор, приговор на ово питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер тако сведок није рекао, сведок је тачно определио шта је Деветак наредио Девчићу за његову ситуацију, за све друге ситуације рекао је како је рекао. Не знам ко је наређивао, не знам ко је извршавао. Према томе питање је у најмању руку некоректно и нетачна интерпретација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овом исказу из '93.године, сведок прича и о неком свом малтретирању и из 12 месеца '91.године, и на крају тог свог исказа и то заиста о једном баш таквом малтретирању са бројним повредама, па је рекао ко је издавао наредбу да се са мном и са другим мештанима тако поступа, ја то не знам, ето.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја судија знам да ћете ви то да оцените и ко је у праву и прочитаћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, а немојте само да се везујемо за ову ситуацију у вези његовог затварања, него он је на крају свог исказа у вези целе ситуације и његовог страдања у Ловасу и физичких повреда рекао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не спорим, нема ништа спорно, ја не спорим ништа, ја само цитирам сведоку ако дозволите, да на страни 7 записника из '93.године рекао, ко је издавао наредбе да се са мном и са другима мештанима тако поступа, ја то не знам, и онда даље, а одмах везано.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јесте али кад сам дошао у Загреб дао сам изјаву о свему што сам доживео у полицији. Значи завршавамо до краја.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па иде и даље, па не знам шта је ту још, у Загребу је саопштио наравно, али желим поводом тог записника, само просто да ми кажете, да ли је то истина '93.године, када сте то изјавили, да ли је то била истина, да тада нисте знали ко је издавао наредбе за малтретирање, мучење, убијање вас и ваших суседа, да тако кажем? Него да сте касније сазнали.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево господине да вам објасним то.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јел могу да ја кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите објасните.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јел може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може изволите.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Говоримо ово кад сам био у задруги затворен, да то је Деветак наредио и Девчић затворио, али ту нисам малтретиран, ту нисам пребијен, ту нисам доживио те повреде.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Одлично, хвала, хвала најлепше. То је и добро већ. Кажите ми још нешто.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: А онда ћемо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините, захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршите, нек заврши сведок до краја, а, шта сте хтели да кажете.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Изволите, извините ја сам вас прекинуо.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па кад ово о повредама, то ћу ко ме је притворио, доћи ћемо и на то па ћемо о томе.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Овде сам био притворен, и лишен слободе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Мислим, једноставно речено.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, појаснили смо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У истом записнику од исте године, ви сте појашњавали по вашем сазнању улоге неких, односно, па сте говорили за Жељка Крњајића, за Жељка Брајковића, Милана Рендулића, Тепавца, Воркапића, Грковића, Продановића, Деветака и овде су вас очигледно, изричито питали шта знате о појединим од тих лица. Тада Радојчића ни на који начин нити своје сазнање да је он био командант територијалне одбране нисте износили. Зашто?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па добро, реко сам да је Милан заповедник ТО, али ја сам набројао Радојчић Милана, е сад, јесам реко да је ТО, али он се зна да он је ТО, како бих Вам рекао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А како се то зна, кад се вама Милан Радојчић представио или кад вам је неко рекао да је он у том критичном периоду ТО? Ја причам о првих, господине, о првих да кажем десетак дана по уласку у Ловас, армије са добровољцима.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добро. Они су тако били распоређени, то сам рекао, Девчић заповедник полиције, Деветак је вјероватно њима свима, а Радојчић је ТО.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко је то, одакле ви то знате ја вас просто питам. Одакле је вама то познато, како ви то знате, ко је то вама рекао, јел вам се Радојчић тако представио некада?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па Радојчић се није представио мени особно да је рекао ја сам ТО, да, него шта је онда била улога Радојчића.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па колико видим, замолио вас је да поправите агрегат, што је то и до тада био ваш посао. Просто знате ли ви нешто лично о било каквом кривичном делу које је починио Милан Радојчић на штету вас или неког другог, да сте то видели?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Особно, не, особно Радојчић на мени није учинио, особно Радојчић.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше. Иначе, можете ли нешто да кажете овом суду, јер ви сте суседи били до јуче Радојчића, ви можете да кажете за њега и лоше и добро. Овде он више пријатеља осим тих бивших суседа који говоре истину и нас бранилаца нема у овој сали. Какав је Милан Радојчић, да ли сте га познавали, каква је то личност била?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па добро, нисам ја био сусјед баш са Радојчићом, даље ми станујемо, а да смо се познавали овако јесмо, он је нешто и млађи од мене, али смо се познавали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Какав је то човек у селу, какав је пре рата да кажем његов био углед, његове породице, његов лично и тако даље. Можете ли нешто о томе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, углед, али кажем са Миланом се онако поздравили, познавали смо се, нисмо нешто велико, али никад се нисмо ни завадили, некакав можемо рећи ето коректан однос или како да назовем другачије.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јел он је, кажем он је нешто, мислим и млађи је од мене, али никад нисмо у некаквој завади, да смо нешто, то не могу рећи, смо се поздравили кад смо се срели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду је, све је то, чули смо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да олакшам дилему и вашу и моју. Ви сте у свом исказу 2003.године, пред Жупанијским судом у Вуковару рекли, причало се да је Милан Радојчић био заповедник, значи вероватно сте ви само просто.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Шта да је био?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Заповедник ТО.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то у ствари прави исказ ваш, причало се или ви непосредно то не знате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па чујте, ево ја ћу вам рећи, имате то сигурно негде захвалницу од Девчића, која је 2002., додијељена за ослобођење Ловаса, а ТО пише Радојчић Милан, у потпису то је потписао ћирилицом и то штампаним словима, значи није писао писана него штампана.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Само мало, то извините, то Радојчић не спори да је тада када је потписао то био командир ТО. А само ми реците, где је нађена та исказница, знате ли то?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Е то не знам, то ја не знам гдје је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јесте ли је ви видели лично?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То ја не знам гдје је нађено, али сам је видио у фотокопији, кад сам.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У крвавој књизи, јел тако.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Неко је вјероватно у Ловасу нашо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли то видели то у књизи «Крвава истина о Ловасу» или негдје?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У књизи, да у књизи «Крвава истина» то постоји, у књизи «Крвава истина» да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала лепо. Реците ми ви сте овде данас говорили о свим пословима које сте обављали. Да ли вам је познато да је по прописима тадашње земље СФРЈ постојала и радна обавеза и тако даље. Да ли сте ви знали да у случају рата имате радну обавезу као цивил?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чујте, ви сада.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Просто питам, да ли вам је то познато или није, ништа друго.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма то, не то мени није познато, али ди је онда СФРЈ била, немојте сад, то није ни.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Зашто тако мислите, реците шта вас наводи да мислите да тада није требало поштовати прописе СФРЈ, јер ви имате армију СФРЈ?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па како СФРЈ могла постојат богати, дошли мене опљачкали, запалили, протјерали, уништили, силовали, која је то СФРЈ, каква радна обавеза, чему, па што ја нисам онда ишо своје кукурузе, свој виноград брати, свој посао радит.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро хвала.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ако је била радна обавеза.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим вас, ви сте рекли између осталог да у вашу радну обавезу било тамо и оправка трактора, и све остало и чак орање, јел тако, на крају?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли трактором орали?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па с трактором, да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Трактором, добро. А реците ми молим вас, јесте ли ишли ви да инвентаришете по задрузи, јесте ли вршили инвентар?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Шта да радим?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У инвентуру, јесте ли радили попис магацина задруге?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То ја нисам радио, то ја не.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: У инвентарској комисији нисте никад били?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја сам, не, не, ја сам у трговини само код.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите јесу ли Срби радили неки у задрузи у време после десетог, је ли било Срба међу овима у задрузи који су радили?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па био ми је Миљан Миљковић који је био као пословођа.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел радио пословођа, јел то радно место пословођа?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не знам, он је заповиједао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А јел радио још неки Србин у задрузи у то време да се сећате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, није ни један и ако је Миленко Рудић исто био механичар у тој задруги али није радио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите јесу ли носили неки Хрвати униформе бившег резервног састава ЈНА или су то само Срби радили?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Је, је, било је и њих неколико.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала, а реците ми молим вас, рекли сте да су на неким пунктовима дежурали у селу четници, а на неким војници, на којим, да ли се сећате на којим су то дежурали четници а на којим војници и како сте их разликовали? То је данас рекао тужиоче, немојте молим вас да ме прекидате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приговор на питање. Једноставно није тако рекао, него је определио време кад једни кад други.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: За разлику од вас тужиоче ми пишемо ово што се говори, јер ћемо транскрипте добити за месец ипо дана, зато ми држимо ове комјутере пред собом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па пишем и ја, али кажем да није тако рекао, а суд ће одлучити.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, добро, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, определио је период да је после минског поља, те пунктове држала војска и тако даље, чини ми се тако, у првом овом периоду четници.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми молим вас да ли сте пре минског поља виђали некакве пунктове стражарске у селу и ко је држао те пунктове?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па малтене, ја сам тих шест, седам дана био притворен, што у задруги што код Боре Кесера у кући, да ја пуно нисам мого ни шетати по селу, да ја.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па кад је вама то издата пропусница, после значи тога.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: А кад сам морао ићи нешто поправити онда сам морао имати дозволу и пратњу и онда у пролазу, онда сам мого набројати гдје су све ти пунктови стајали.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мене занима господине, да ли је то рецимо у првих седам, осам дана, да ли сте ви добили пропусницу првих седам, осам дана, и кретали се?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, првих седам, осам дана нисам ишао нигдје, то тек тамо кад се мало такорећи смирило, после минског поља.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажете увек сте били у пратњи, јел та пратња била наоружана?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Наоружана него шта.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: И шта је био њен задатак, знате ли задатак те пратње који је био?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја могу сад свашта, ја могу посумњати, ја могу рећ да ме и ликвидирају и свашта, али углавном под пратњом сам морао ић.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли ви шта су они радили. А реците ми. Мислим знате шта да су вас повели негде да вас ликвидирају не би вам издавали пропусницу и уопште је нелогично давати пропусницу некоме ко је стално под пратњом али добро. Реците знате ли јесу ли они вас штитили можда?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чекајте, ево дајте, да ја вама објасним. Јел ви хоћете да ја вама објасним?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, то вас молим.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Како можете рећи, ја ћу вам рећи точно пропусницу ко је дао и ко ме прати. Немојте тако.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците изволите, ко је издао пропусницу и ко вас је пратио ако можете тачно да кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо слушали данас, на моја питања је.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мађаревићу, неморате да понављате, ја сам вас то питала, ви сте објаснили, Клисурић давао пропуснице и тако даље.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма јесте, ево и господину да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не морате да понављамо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ко вас пратио, ко су лица била која су вас пратила, пошто сте сад рекли да то можете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је рекао наоружани непознати људи су пратили.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А реците ми молим вас, када сте ви чували агрегат, кажете имали сте једно време осморицу људи у саставу тамо где сте чували чини ми се агрегат. Јесу ли били наоружани ти људи?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не. Нико од нас није био наоружан.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где су вам стајала та два калшњикова онда, која сте спомињали дана?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У млину.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, а реците ми зашта су вам служили ти калшњикови у млину?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Зашто су служили?

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, шта ће у млину калашњикови?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ту је био пункт, стражарско то мјесто, то је био пункт, то је изван села.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро, реците ми, ко је издавао задатке стражарима. Шта се чува, ко се пропушта, под којим увјетима се пропушта и тако даље?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма пролазио је ко код је хтио, никог се није заустављало, ишли су људи на њиве и радили ко год је у то време, ко год је ту пролазио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ја вас питам ко је вама давао, ко је давао стражарима налоге како да врше стражарску службу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма која, једноставно дођем тамо код млина стојимо, шта ја знам, нас двојица дођемо и будемо шта ја знам, одређен период 8 сати, није битно сад, или смо ишли навече до ујутру, или тако, у том смислу је било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: А млин, док је било струје млин је и радио, него кад је нестало струје онда није ни млин радио.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, овог добошара где сте ви видели и чули да је добовао, кад сте били углавном унутра кажете, у задрузи? Јел улазио он унутра да добује?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не. Па ја сам цијело време од задружног дворишта, до пумпне станице, и ту отприлике, то вам је центар

села, сто метара, у том кругу сам се вртио стално, те поправи овамо, тамо.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли видели, где сте видели добошара?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ем код Боре не ради гријање, ем у згради цури вентил.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оппростите то је све губимо време.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И у тих сто метара сам се кратао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Извините молим вас чујете ли ме?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Оппростите молим вас, да не би губили време, да мало се сконцентришемо, има још људи да питају овде. Реците ми молим вас, где сте ви видели добошара? Ви лично, да ли сте га видели или је то поново посредно једно сазнање?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Тома Шелебај.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Знам ја и име добошара, али где сте га ви лично видели, где је, на ком месту сте Ви стајали а на ком месту је стајао Тома Шелебај и добовао?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево овако, дође до ћошка, сад кад говоримо, центар, ћошак, и он је, ту је добовао, носио онај бубањ лупа и онда је.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: А ви где сте стајали кад нисте излазили из задруге, из механичке радионице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није рекао да није излазио.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма разумите човјече, да сам, ја сам се кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад каже да се човек кретао кроз село.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма чекајте, ја сам се кретао од задруге до пумпне станице.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Судија, немојте одговарати у његово име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Налићу, не дозвољавам на овај начин.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па не могу да га пратим, не могу заиста, ја не могу и слушалице и вас и њега да слушам. Извините ако сам.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И ту сам стално у кругу био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам се ја мешала, док је он Вама одговарао на питање и рекао да је у том центру села се кретао, од тог агрегата до задруге, и туда је пролазио и сад човек почиње да објашњава оно што ви питате, и сад Ви кажете кад је седео само у задрузи и није се нигде кретао.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли био неко у вашем друштву када сте слушали тог добошара?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па вјероватно да је било, нормално да је било.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јел можете да се сетите ко је био још?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Шта знам ко је био.

Адв.ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате јел. Добро. Реците ми молим вас, можете ли да набројите, рекли сте да можете да набројите ових осам који су били с вама тамо, вама под командом у механичкој или већ где сте били тамо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Где, ког агрегата?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Агрегата ових осам ваших, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да ли је то била нека команда, ја то нисам разумела из Вашег исказа да сте Ви били, да је неко био под Вашом командом?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да, ми смо овако. Било је агрегат смо довели из задруге, то је агрегат од 40 киловата који је могао покретати ту пумпну станицу, бунар и напајали смо преко пута струју и нешто могло се пунити ко је имао пуњач и акумулаторе и сад овако је било да ли ми сви где ћемо ми, отприлике ко је механичар, ко је електричар, водоинсталатер, ајмо рећи некако стручан да би се руководило ту и ту је нас осам било који смо руководили са тим агрегатом у смјенама. Да ли треба да набројим и имена?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, ако Вам није тешко, ако Вам није тешко молим Вас?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ево овако, као од мајстора водоинсталатера сам био ја Мато Мађаревић, покојни Адам Палијан, Бранко Девчић и Ива Кризманић је био као механичар. Од електричара је био Стјепан Павличић, Павле Попсавин, Бранко Перичић и Иван Кесер.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Кажите шта је било са њима, ко је касније наставио да одржава агрегат, Ви сами или су и они били укључени у то?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па агрегат је сам радио све до 10.10., е после тога периода људи су неки су побјегли, неки више нису били у селу, неки су остали, ја сам остао, Адам Палијан је покојни остао, али ја више тих пар дана, рекао сам вам, све док агрегат тај није спајао, ја не знам, првих пар дана ко је руководио уопће агрегатом, него док се није зауставио и док није дошао по мене Радојчић и

Рудић да идем поново активирати агрегат. Ја нисам знао у тих пар дана више ко ради на агрегату.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где се тачно налази, физички где је смештен тај агрегат био тада?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Тај агрегат, то је бивши наш овај дом културе у дворишту, ту је бушен бунар био, а агрегат то је довучен из задруге, то вам је негде 40 киловата већи агрегат.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли тај агрегат служи како за напајање села струјом, тако и водом с обзиром да покрећете пумпе из централног бунара?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Пазите, он није могао великог напајања, он је покретао нама пумпу и само је преко била мјесни, био је с једним каблом напојен са струјом.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је уобичајено у случају кризе, рата и такве ситуације да се места одакле се врши напајање града, села водом, струјом и остало обезбеђују с оружјем? Јесте ли и Ви зато били у тој функцији кад је, што кажу, било Ваше?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Што да се обезбеђује?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Па рецимо конкретно црпна станица, агрегат, млин и остало, као важне тачке за живот и индустријски?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма какав живот, тај се агрегат довукао из задруге. Иначе, то је задружни агрегат који је њима служио кад иду по пољу и кад имају некакве кварове.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А што сте га обезбеђивали? Што се обезбеђивао?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ми смо то самостално довукли агрегат кад смо остали без струје да би село имало воде и пуштало се воду због стоке, због тога да би колико-толико а у млин да би могли вршити тамо да се круни смо ставили један мотор од комбајна који је окретао, само да можеш ротоват кукуруз.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите молим Вас Ви сте рекли да сте сретали Ацу, Петронија, Кљоку, Зорана из околине Панчева, где сте срели Ацу конкретно?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И у задруги сам га виђао, а једном приликом је био чак код мене у кући.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се он представио?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, није се представио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А како знате да је он Аца онда?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте, није се особно мени представио нико, да будемо јасни, али већ се то чуло по именима и по њиховим

мало грубостима и какви су били, али кажем тог Ацу су звали аАца «Грк», то сам чуо чуо Аца «Грк».

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ви сте то, просто само желим да потврдим, да ли сте Ви то само чули или се неко од њих Вама лично и представљао?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Није ми се нико, није ми нико дао руку и да ми се представио да је рекао ја сам тај и тај, то нисам доживео.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Реците ми молим Вас да ли Вам је познато нешто о формирању и постојању Кризног штаба у општини Ловас 10. травња 1991. године?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па Кризни да, он је постојао и да, али ја нисам ни члан, нисам у том Кризном, како бих рекао.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А знате ли ко је био на челу тог Кризног штаба?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Мислим да је био Јоза Милас?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Је ли био господин Милас наоружан и чиме ако се сећате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је господин Милас био наоружан и чиме јеј био наоружан ако се сећате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Ко је још био ту од, да кажем, руководилица?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па сад у том Кризном штабу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Господин Цирба да ли јеј био тамо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Кризни штаб?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Вероватно био је, сад овако је ли то о том Кризном штабу говорите?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да, о Кризном штабу господине?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па добро, ту је био и мој брат Иван Мађаревић, мислим да је био Фрањо Кризманић, да је био Јосип Бећанац, да је Бранко Кризманић. Не знам, сад да не, једно 10 или 12 људи, сада точно да не бих погрешио.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: По ком је, да кажем, критерију или кључу састављен тај Кризни штаб или је он можда именован од стране некога командант Кризног штаба?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То ја не знам како су се ни они организовали ни ко, али ако хоћете то су били чланови Хрватске демократске заједнице.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А кажите ми, је ли то Ваше село мешовито село било до рата, познато нам је то, је л' можемо то да закључимо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Мислите становништво?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па већински је хрватски живаљ, нешто мање Срба.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је било Срба у Кризном штабу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У Кризном штабу није.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Што, зашто, да ли можете да на то питање дате одговор?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не могу ја на то питање дати одговор нит, ја сам рекао да нисам био у Кризном штабу нити сам ту учествовао и онда не могу дати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Мађаревићу, уколико нешто не знате, нисте члан, не морате да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Јесте ли чули за ловачку сатнију?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: За ловачку?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па то је можда касније.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: 110. вуковарске бригаде, јесте ли чули за ловаску сатнију 110., пардон 204. вуковарске бригаде?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: 204. самостална ловачка сатнија, је ли то?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То мислите?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Тако је.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате некога од мештана Ловаса који је био припадник самосталне ловачке сатније, мислим неки су и одликовани за то итд., па реците да ли можда знате и Ви некога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако већ поставља овакво питање а временски оптужница је везана за одређени период нека, ако је то већ дозвољено питање, нека се временски определи та ловачка сатнија и припадници те ловачке сатније у односу на време оптужбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците господине Мађаревићу, у вези те сатније, Ви сте почели нешто можда је то касније па нисте завршили, реците ми да ли је постојала та сатнија у време десетог месеца?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма она није постојала, него се то касније можда добила име само кад смо били у прогонству да би се некакав

статус или нешто могло добити и остварити нека права онда је то названа Самостална ловачка сатнија при 204. бригади.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је то што се некад звало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, ја се извињавам. То кажете у прогонству кад сте били, које је то године било?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Која година може онда бити већ 1992., 1993. и редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, наставите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Госпођо судија и господне тужиоце, овде нисам имао намеру да испитујем кад је основана ловачка сатнија, јер то не постоје званични документи који је тужилац могао да нађе. Ја само питам господине да ли познајете неког од својих мештана Ловашана који су били припадници ловачке сатније по?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Припадност смо добили сви који смо страдали шта вам сад говорим, та припадност се звала самостална да би се добила некакав статус за остварење некаквих својих права, али она није била организирана у то време у Ловасу него је добила у прогонству.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Добро. Кажите ми молим Вас, ови дечки што су били њих, рекли сте пар десетина разоружаних на економији од стране војске, кад се то десило? Рекли сте у осмом месецу, извините да Вас не питам тако. Да ли знате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То сам рекао то је могао бити осми месец, али датум не могу рећи.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли знате нека од тих имена, тих младића?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не знам, не знам ко је горе био, само сам чуо каже била је војска и разоражала, кратко и јасно.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли Вам је познат објекат «Сора»?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да ли ми је познат?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да и колико се налази он удаљен од Ловаса ако знате и шта се тамо дешавало у то време?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Знам, али не знам шта се дешавало, а од Ловаса је удаљен овако, шта ја знам, одакле гледам али можда једно 4-5 км.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли је тамо било неких војних постројби или јединица?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То не знам.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Не знате, уопште Вам ништа није познато око тога? Добро. Ви сте шта били у војсци, у ком сте роду служили?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја шта сам служио?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Где, у ЈНА?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У ЈНА кад сте били, док је постојала ЈНА?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У бившој?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У бившој, да?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Служио сам на аеродрому у Нишу и у Тузли, био сам возач чистача снега.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Да ли се иначе разумете?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Или звана машинска инжињерија.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Машинска инжињерија? Онда одатле потиче Ваше знање о моделима и типовима тенкова, је ли тако, претпостављам, да Вас не питам даље, зато сте знали шта је Т55, а шта је?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ето зато што сам га видео, нисам био тенкиста али сам упамтио га.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: А где сте Ви на тенку видели таблице?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Молим?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: На тенку које сте таблице видели? Какве сте таблице видели?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: На тенку су имали ону таблицу ЈНА.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Где, напред, назад?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па боже мој где је носе, па напред ваљда.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала Вам најлепше.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И многа друга возила и шта ја знам и од ових возила других па су сви имали таблицу ту.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Хвала најлепше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље, од бранилаца има ли неко питања? Нема. Од оптужених. А изволите, изволите. Притисните ту то црвено, можда нема, па притисните до Вас овде. Ништа, притисните најближи овај који.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: (Бранилац Николаидис Александра) – Малопре сте поменули Николаидис, односно Ацу «Грка» па сте казали да је био и у Вашој кући. Како се понашао он и друштво са којим је евентуално био код Вас у Вашој кући?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ништа овако нарочито да је био нефер и дрзак, мислим сасвим нормално.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: А како знате да је то био Аца «Грк», малопре сте казали да се нико није представио од њих ја сам тај и тај?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Пазите, првих дана нисам знао да је Аца «Грк» али касније с временом колико је боравио онда сам дознао име му, али кажем надимак му је био «Грк», већином Аца «Грк», нисам га први дан, првих дана га нисам знао по имену, само сам му знао по лику а касније што сам га више виђао, али никад му презиме нисам ни сазнао него само Аца «Грк».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је он дошао у Вашу кућу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У моју кућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Исто ме допратио једном приликом.

Адв. РАДОСЛАВ ШОШКИЋ: Добро, толико, немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите од оптужених?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добар дан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја бих сведока питао првог дана тог 10.10., како је изјавио у Ријечи у суду 1993. године је рекао да је био код Туркаља Јосипа, свог комшије, је ли тако?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Тако је код Јоје.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И до када си остао код њега?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ту сам преноћио до ујутру отприлике, до подне, до ујутру, тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И значи до 11.-ог?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: До 11.-ог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 11.-ог кад си дошао у задругу и како?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Е, овако, у задругу сам дошао ајмо рећи тамо негде до подне, 11, 12 сати да баш сад пуно, не могу временски је ли.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како си дошао, да ли те је неко обавестио да дођеш, неко те позвао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је причао господине Деветак. А реците ми само кад смо код тог Туркаља Јосипа, да ли је то неки Туркаљ, има их двојица у селу, па реците ми о коме се ради тај млађи или старији, појасните то?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Пазите, има њих више, ово је Туркаљ Јосип, звали смо га «Јоја», а има и Туркаљ Јосип «Јоја», који је убијен на минском пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, овај што је био с Вама није то тај што је страдао?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ово је Туркаљ Јосип, можда негде 1955. или тако годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није тај који је страдао на минском пољу?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, није то, он је жив и сад. Има њих више Јосипа, да било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сведок је рекао то кад је сведочио 1993. године у Ријеци, давао исказ, да су три, четири њему непозната униформисана у војничкој униформи лица, њему непозната га спазила јер су га они привели или довели у задругу, је ли тако?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислим, истина је то, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потврдио је, рекао је да да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У задругу што су ме привели?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Је л' то мислиш?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па овако Љубане, ту је можда био негде у близини и Дуле Грковић а мислим да је био и Кржа онај из Товарника, Кржа, не могу име.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја питам да ли је тачна изјава коју си дао у Ријеци, ништа друго?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па није у Ријеци негоу Осијеку.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Кад си дошао у двориште задруге, да ли су у дворишту, ту механичарске радионице, разумемо се, не?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У дворишту на капији је стајао Бајица Радојчић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А реци ми је ли био неки камион унутра?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па чуј ту или је камиона, ту је било и трактора и возиле су се којекакве ствари и ми смо истоварили.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се да ли је био неки војнички камион у том дворишту, војни камион, камион с војним таблицама тог јутра 11.10.1991. године у дворишту те задружне радионице?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси запамтио? Јеси ли видео или ниси видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже човек да не зна.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам видео, кажем не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. А реци ми молим те на ноћ између 10. и 11. ту коју си провео исто код тог Туркаља Јоје, јеси ли чуо брујање тенкова?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ноћ, него то је било Љубане до подне, иза јутра, до подне су тенкови прошли и то мојом улицом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значик, 11.-ог?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте, у даљини се могло чути брујање тенкова. Па горе од Ловрића према горе Мовској рупи кад се иде, тамо је дошао један транспортер који је пуцао по кукурузима, то је пуштано на све стране.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А када се први пута пред управом зграде задруге видео тенк паркиран?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Пред зградом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте ли видели?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То је већ било оно вријеме кад смо и онај агрегат велики војни монтирали код наше трафо станице да би напајало школу и редом. То не могу рећи датум.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хоћеш рећи после догађаја на минском пољу, је ли тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте господине Деветак.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: После, то је све после било минског поља.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зато што хоће да лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам, зашто Ви онда.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па лепо инструисан, шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас уздржите се од Ваших коментара?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хоћу госпођо председнице, извињавам се, само да се снађем у овом пискарању. У свом исказу си спомињао, да ли у Осијеку или у Ријеци, нисам забележио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Осијеку, није Ријека.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да си ме виђао и у шареној униформи са шареним шеширом?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, Љубане шарени шешир, носио си беретку и шарену одору, а касније си и у цивилу и шешир цивилни, шешир цивилни, имао си мантил, капут, касније си био виђен јер си имао некакве састанке и некуд си ишао, а првих дана си имао маскирну униформу са беретком.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реци ми молим те да ли је твоја супруга радила у тој трговини у којој није било робе, како си данас рекао? Да ли је била запослена?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па запослена, ти знаш да је она била пословођа и да је она радила у трговини, шта ту треба још.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја те питам да ли је?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Док је робе било у трговини.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја то знам.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Била је роба опљачкана, ону коју сам ја морао и Лукић слагати 8 дана од водоводног материјала и све оно што је било и намештај и што је нестајало и шта је било у тој трговини, а она је радила, радила је, па ти знаш да је она била и пословођа трговине.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Можда си заборавио, зато сам питао.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па да заборавио сам шта ми је супруга радила, је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама се и супруга и мајка зову Невенка, је ли тако?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јесте, ја сам баш одабрао супругу да ми се зове као мама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што имамо две сведокиње са истим именом и презименом, па?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Невенка, да тако је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Може ли сведок да се изјасни кад је коначно изашао из притвора у задрузи као што је и рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, три дана је био, да се не понављамо.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Кад ме Радојчић на агрегат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо господине Мађаревићу, то сте одговарали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Да ли је сведок још увек био у притвору кад је почела кухиња тамо да ради?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Кухиња, оно кад смо ишли јесте па слано онако буде да не можеш у уста метнути.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Опростите нисам чуо ништа.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Је ишли смо одзгора преко у кухињу јести неки тамо, не могу рећи чобањац, како да назовем, а тако је било слано кад ставиш у уста да ти одмах две чаше воде требају.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па добро, нисам те то питао.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Питао си ме је ли кухиња радила, у којој сам ја кухињи јео.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Који си дан од притварања ишао у кухињу да једеш, први дан, други дан, трећи дан?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ово кад смо били у задрузи онда смо ишли преко, а кад сам почео радити у радионици онда смо ишли преко у задругу у онај хангар у магацин преко пута где су нам онако донели јести, шта знам скува се неки грах или није битно шта и онако на палете где ко стигне сјести, да порција и онако као.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, небитно.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па јели смо, да не кажеш да смо били гладни.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мађаревићу, хоћу да те питам, 11.-ог си притворен, је ли тако? Да ли си 11.-ог ручао ту у тој дворишту, односно у тој мензи?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нисам ручао ништа.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јеси ли ручао 12.-ог?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Можда 12.-ог или 13.-ог то кад смо јели, рекао сам ти то слано кад су нас пустили из прека и кад смо у кухињи задруге.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У којем простору си јео 12.-ог или 13.-ог како кажеш сам, у којем простору, то питам?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Схватам, свега сам једанпут јео и више нисам јео и то је било толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само мало трака треба да се, да сачекамо мало или да онда да направимо паузу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па попиј мало воде, што ти се суше уста човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора да се сад замени? Не може да се снима. Господине Деветак морамо да прекинемо, ово сад можда нас нису снимали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Таман ће сведок и воде да попије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А можда нису снимили ова Ваша битна питања.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА од 12:40 часова и биће настављен у 13:00 часова.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 13:10 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мате, реци ми молим те кад си први пут ишао кући, после 10.-ог, после 11.-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо господине Деветак, одговорио је после три дана.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. А до твоје куће јеси ли пролазио крај Хорватове куће или крај Ивитек Фрање?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Овде сам ишао поред Стеве Хорвата и тај правац, поред тог пункта.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро, само то питам. То су два начина да дођеш до своје куће. Да ли је постојао пункт код Хорват Стеве?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Код Стеве Хорвата али то је држала после ова из.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам те за прве те дане кад си први пут ишао кући да ли је постојао пункт код Хорватове куће?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Сад то баш не знам да ли је постојао одмах пункт, али мислим да ту није, али после држали су ови резервисти.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па није ли разлог што си дизао пропуснице код Саве Клисурића или Павла Клисурића кад хоћеш, управо тај пункт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Слушај Љубане, кад сам, могу ли да објасним?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните, објасните.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Кад сам од Саве узео пропусницу, онда је био квар, цурила је вода ту у згради на котловници и требао сам

ићи некакав вентил који сам ја од куће донео, е онда сам морао узети пропусницу јер је ту већ постојао пункт код Стеве Хорвата.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питао сам да ли је постојао пункт кад си први пут ишао кући?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Први пут сам ишао кући кажем ти из те стране а некад сам ишао од оне стране, шта ја знам кад сам с које стране ишао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са те стране кад си ишао крај куће Хорвата да ли је постојао пункт, само то питам, ништа друго?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па пункт је постојао касније, рекао сам то су држали ови резервисти, а точно датум не могу рећи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У реду. Данас си говорио, између осталог и о неким појилицама за говеда. Кад си то стављао, у време то или много ранијих година код мене?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Стављао сам тамо код тебе код твог пунца кад смо правили шталу и свињце оне.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја само питам да ли је то било у том периоду или пар година раније?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма не у том периоду, то сам радио прије рата.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Реци ми молим те 18.-ог, дан кад се догодило минско поље, да ли си чуо да сам ја 18.-ог извео неке људе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не знам да ли си извео, то не могу потврдити.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам те да ли си чуо, а не да ли знаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ниси чуо? Добро. Немам више питања, имам примедбе госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прво, што се тиче 11.-ог, ја 11.-ог заиста нисам улазио у ту зграду где је била механичарска радионица, као што сам и раније рекао и нетачна је та тврдња од сведока. Исто тако 17.-ог навече нисам извео никога а и јесам их обишао кући Милић Стеве и све што сам раније изјавио. Сведок што спомиње ове у вези Ђорђа Ивковића и 3.000 марака по мом сазнању је он то платио неку нафту што је раније отео од неког циглара Љубише и то

су заједно дошли у задругу и те паре су положене у касу задруге. Значи, комплетно све човек лаже.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чекај, ово морам примедба. Какав Љубиша, какве паре, чекај о томе нисмо разговарали, чекај да дођемо ред, који Љубиша, које паре.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Изјавио си то.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чекај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало господине Мађаревићу да чујемо примедбе па ћете се Ви изјаснити. Јесте ли завршили са примедбама?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се, само мало да погледам још.

Исто тако одговорно тврдим да је менза, односно кухиња у тој згради где је он боравио почела најраније да ради 14., тако да тих дана ако је био тамо, ја не знам да ли је био, није могао да једе јер једноставно није постојала храна, ето то су примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можете да идете. Реците господине Мађаревићу у вези ових примедби Љубан Деветак рече 11.10. он није био у простору задруге.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Сто посто је био, то је чиста лаж, ја бих Вам точно да на лицу мјеста да можемо доћи гдје је сједио, како је било у детаље Вам могу рећи. Точно 11.10. сам био притворен, Деветак наредио Девчић затворио и то поцртајте дебело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рече 17.10.1991. године није он издвојио Вас и тај радни вод.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Навечер прије него што се отишло на минско поље особно је Деветак дошао у двориште био, рекао је радни вод да изиђе и посебно нагласи сад је покојни и Ивица Филић да изиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и рече ово треће у вези овог новца који Вам је одузет 3000 марака.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Е сад новац овако, сад ћемо да пређемо на то. Три тисуће марака сам морао положити Ђорђу Ивковићу и Добривоје Катански звани Ал Капоне, а никакав Љубиша циглар. Са Љубишом цигларом ја немам никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: И то сам морао дати три тисуће марака јер сам реко да више ни немам, рекли су толко, ја кажем немам, каже снађи се, кад сам им предо рекли да су паре њима потребне, а што је Љубан реко да је то постављено у задружну касу или негдје па чујте, па не знам у какву год касу да се ставило шта то мене

брига, ја сам осто без три тисуће марака. Е сад у какву је касу отишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да се не задржавамо око тих марака то смо.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ма они су мени узели три тисуће марака чујте, а сад у какву је касу ошло шта то мене брига. Јер ја могу знати чија каса и то, па ко мени може узети три тисуће марака, каже нама је новац потребан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Идемо даље, има ли питања?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: А то су били Ђорђе Ивковић и Добривоје Катански звани Ал Капоне, а никакав Љубиша циглар, то Љубан лаже, значи измишља неког Љубишу циглара, он је постоји, али ја немам везе са Љубишом цигларом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Добар дан.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите због транскрипта.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се извињавам, оптужени Девчић Милан. Господине Мађаревићу имам пар питања за Вас. Реците ми молим Вас у каквим смо ми били односима пре рата, пре 1991. године значи до сукоба?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Са Девчићем?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја сам Девчић.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ја сам већ нагласио да сам ја опћенито ако би се узело у селу коректно са свима био, како да кажем, са свима сам био коректан. И реко сам Вам да сам радио и Деветаку воду и Девчићу и редом да не набрајам сада и капије правио и ограде и Рудићу и Карапанџи и редом сад да Вам не набрајам, а могу све у детаље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате то, значи били сте у коректним односима, идемо даље.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми, везано ово што си спомињао да је Деветак наредио, а ја те као притворио наводно, реци ми молим те како је то протекао тај, објасни ми молим те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да објасни, то је причао цео дан.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па већ сам Вам то, пазите, па у две кратке ријечи, па не можемо сад у детаље. Ево јасно и гласно још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате господине Мађаревићу пети пут да понављате, то смо чули. Шта гласи Ваше питање?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па моје питање је пошто је то господин сведок рекао у првој реченици чим је кренуо са својим излагањем, па ми је то врло упадљиво деловало знате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, то је у суду у Осијеку 1993. године он причао.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Он то није тако рекао, молим Вас, уз Ваше подсећање је он то рекао данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нема разлике, значи Ви сте тај који сте му рекли тамо да.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Шта сам му ја рекао? То уз Ваше подсећање и уз Вашу сугестију, молим Вас.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ајде господине па питајте, слободно Ви питајте, ајд реците.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Реци ми Мађаревићу како је протекло то твоје притварање, да ли сам ти ја скинуо каиш, да ли сам ти ја узео новчаник, да ли сам ти ја узео неке ствари итд., итд.?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте, хоћемо ми доћи на дванаести мјесец кад су ми то узели. Ви сада набацивате ту да су они узели, а нису они то узели, узели су други. Сад говоримо о 10.11. а прелазите на 22.12.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, помињемо оног дана кад сте затворени у задрузи то Вас оптужени пита 11.10.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нису ми ништа узели.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је Мађаревићу.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Тог ми пута нису узели ништа.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се извињавам што упадам овако пошто слаба је комуникација.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па има кад су ми узели новчаник има то, али тај пут ми нису кад су ме притворили тај пут нису узели, то се десило касније.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ово што сам питао Мађаревићу односи се на 11.10.1991. да будемо јасни.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јесте.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Тако је.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Новчаник ми је био још у џепу.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: А реци ми ко је још стајао ту присутан био кад је то Деветак мени рекао тако како си ти напоменуо?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па ево га Мирко Кесер, сусјед мој и Берислав Батаковић они су ошли кући, а Мата кад је реко Девчић у том смислу, шта ћемо са Матом, Деветак каже преко, и мене се

притворило. Ди ти је брат, ту пар ријечи али значи ја сам био притворен.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине Мађаревићу, ја Вас питам да ли је неко још од Срба од мештана био присутан, ја Вас не питам без разлога то, да ли се сећате?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не сјећам се, на капији реко сам кад сам улазио био је Радојчић Милан овај, Милорад звани «Бајица», али он је само долазио, само био на капији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо слушали све, не сећате се ово друго.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ја се извињавам, господине Мађаревићу, ја Вас питам, у том моменту то што Ви наводите како наводите, ко је био присутан од мештана још, значи српске националности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да се не сећа.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Био је Деветак и Девчић и нико више.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Нисам чуо да је рекао да нико није био, извињавам се. Да ли сам ти се ја некада представио као заповедник полиције у том периоду?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Није ми се представио, али шта је друго био када ме је притворио, богами, шта је он могао бити.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Он Вас не познаје.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Па вероватно да не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не зна сведок са ким говори.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Господине Мађаревићу, да ли знате Ви ко сам ја?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Како?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Са ким разговарате, молим Вас?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не знам.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Не знате, где да гледам, молим Вас.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: То је маскирано па не видим, нешто, нека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оптужени Милан Девчић, о коме причате.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Али ја имам као да је маскирано лице.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Маскиран сам био и 1991. године, по Вама, стално се маскирам.

Судија Жупанијског суда у Вуковару ЈАДРАНКА КУРБЕЛ: Морам се укључити, Ваша слика је доста лоша, тако да се израз лица не може видети, ако можете мало урадити на, само мало, јер сведок не зна са ким разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Још је, само се пола главе види.

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Ништа, имам много питања, али нећу да га питам, видим да сведок не говори истину, имам коментар. Имам коментар, с обзиром да 1993. године овај у изјави коју је дао у Осијеку пред Окружним судом, овај, ме не спомиње у том контексту да сам некакав заповедник или да сам имао неку функцију и тако даље, према томе, ја нисам имао моћ никакву да га ја ни притварам, ни тако даље. То је слабо едукован, вероватно ће се то утврдити у току процеса ко је то одрађивао. Значи, 2003. године, у тој изјави где он каже, причало се да је оптужени, па тако даље, набраја, па између осталог и мене ставља да сам био заповедник полиције, значи, причало се да је, а сада, данас изричито каже да је Девчић био заповедник полиције, што значи да сведок не говори истину. Значи, едукован је од стране некога. А такође и за ово притварање, тврдим одговорно да га нисам ја притворио, нити ми је Деветак то наредио. А ваљда ће суд да утврди ко је то био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта Ви кажете, господине Мађаревићу на ове примедбе?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Овако, лаже и Мића и његов ујак Деветак, лажу оба два, а ово што он каже да ће суд доказати, ја бих то волео, али ако би ми могли на лицу места, ево у задругу да дођемо, точно да их постројимо где су који били и како, пут од зграде преко до хале, Деветак наредио, Девчић спровео и затворио. Да ли је он био онда полицајац или није, па која је улога била него да је био полицајац, они су већ били распоређени шта ће ко бити. И они лажу и један и други, 11.-ог су ме притворили њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Могу се заклету у Сунце на небу.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Добар дан.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Добар дан.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Оптужени Косијер Зоран. Хтео бих прво да питам сведока, да ли је сведок данас у својству сведока или у својству оштећеног?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок-оштећени, тако смо рекли.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ко га заступа у овоме поступку и коме је дао овлашћење? Да ли је некоме дао да га заступа у овом поступку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неког пуномоћника господине Мађаревићу или не?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Шта да ли имам некога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћника у овом поступку.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Немам ја никога, ја само говорим шта сам доживео, шта сам прошао, мени не треба нико.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, 30. ожујка, сада ја не знам који је то месец, 1993. године и 15. листопада 2003. године, који су то месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте на почетку када сам ја то рекла, 30. март и 15. октобар. Како гласи питање?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Питање моје гласи, како да у те две изјаве нигде није спомињао «Душан Силни» до данас?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да, па то је питање.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па «Душан Силни» сте били, а сада када га спомињемо, углавном «Душан Силни», па спомињао га онда или сада, исто је.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Да, али 1993. и 2003. године Ви у изјавама нигде нисте спомињали «Душан Силни». Тек данас сте споменули «Душан Силни», па ми одговорите, моје следеће питање, ко Вам је рекао да су се добровољци звали «Душан Силни»?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Није ме нико ни питао.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Дозволите да ја завршим, ја постављам питања, одговорите ми, ко Вам је рекао да су се добровољци звали «Душан Силни»?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Знам их када смо били у Ловасу колико се пута споменуло да су то четници «Душан Силни» који су у Пазови од Јовића, то сам чуо милион пута. Па није ми дошао ниједан од вас се представити да је рекао, ја сам тај и тај, ја сам «Душан Силни», ја сам четник, то него у томе колико смо пута били притварани, увек су рекли «Душан Силни» и остали, и рекао сам, било је и Аркановаца и Шешељеваца и ту.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: А како то да нисте ни у једној изјави изјавили, него данас то спомињете?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Вероватно ме нико није ни питао онда да ли је «Душан Силни».

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Није Вас ни данас нико питао, па сте то изјавили.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па, добро, и шта сада?

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Ко Вам је рекао да су се добровољци?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Како год сте се звали, рекао сам, били сте четници «Душан Силни», Аркановци, Шешељевци и већ да не набрајам, «книнџе» и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је сведок, идемо даље.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Није дошао ниједан особно се мени представити и рекао, ја сам тај и тај, хајде да те испребијам.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Кажите ми, да ли Вам је познато из села Ловас, у периоду од априла 1991. године до новембра 1991. године, колико је погинуло мештана села Ловас у усташким одредима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, вежите се за предмет оптужбе, оно што се Вама ставља на терет, да ли имате питања у том делу? Не морате да одговарате.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала, немам више питања, само не знам због чега, ако може говорити о четницима, због чега се не може говорити онда и о Хрватима као усташама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте питали, нема везе са сведочењем сведока.

Опт. ЗОРАН КОСИЈЕР: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од оптужених, нема више нико питања? Пуномоћник, изволите.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је сведок још од некога од мештана Хрвата имао неке информације и добио неке информације о околности смрти свог оца?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па, овако, да ми је отац убијен то ми је рекао Берислав Филић и Јакоб Пеулић који су га морали ићи када су купили по селу и они су га, овај, исто то натоварили га у те приколице, а покојни Ивица Филић је возио трактор, а што ја нисам знао уопште да ми је отац убијен, јер сам био у задрузи притворен и навече када су дошли, онда су ми Берислав Филић и Јакоб Пеулић рекли да ми је отац убијен и да су га у Матићевој кући, односно то је Микић Анте кућа, нашли и утоварили.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте о томе питали било кога од Срба из Ловаса?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Ко је био од Срба?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Не, да ли сте питали некога од Срба из Ловаса?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, па они Срби нико ништа не знају, шта год их питате, а да није у улици неко од Ловашчана био? У свакој улици је морао бити, рекао сам сто пута, најмање један, најмање, пазите, Ловашчанин и када су ишли по улицама, па није

знало која је кућа Стипе Мађаревића, која је Ђуке Пољака, која Палише месара, па то је морао бити човек из Ловаса који је точно знао све. Молим Вас, то једанпут узмите у обзир.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Помињали сте касније да сте сретали оптужене, Љубана Деветака, Девчића, Радојчића, па Вас питам, да ли сте се њима обратили и питали, шта је било са Вашим оцем?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, нисам, шта сам имао питати, они довели четнике, сада ја питам, шта се десило мом оцу.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Рекли сте да сте тог 11.-ог сутрадан или када сте отишли у двориште задруге, радили, прикупљали неке, односно истоваривали неке ствари које су биле прикупљене. О каквим се стварима радило?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Чујте, они су возили већ по селу, шта ја знам, покојни, рекао сам, Ивица Филић је терао трактор и Острун Туна. Они су цивилним тракторима возили разне, шта ја знам, намештаје, чујте, чак и зимница и не знам шта је, којекакве ствари, како да сада кажем, јер чак сам и ове зимницу су исто тамо истоваривали, по кућама што се купило и ко је где.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Из чијих кућа су сакупљане те ствари?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па из кућа хрватских, чијих би било друго.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је на дан напада на село, Ваша кућа била претресана?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: У нападу?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да, напад или сутрадан, било када?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, моја кућа није била претресана, једино са улице овако што је било попуцало стакло, прозори, капија и оштећен ми ауто био, он је стајао у шупи, позади је добио метак и тако, у том смислу, то је првих дана што се тиче моје куће.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли тог дана када Вас је, када су Вас Рудић и Радојчић отпратили до агрегата, где сте Ви тамо нешто поправљали, да ли су се они обратили нешто тим наоружаним лицима која су Вас чувала ту?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, они су мене, рекао сам Вам, точно сам рекао, колико пута да опет поновим. Тај агрегат је могао покренути и Радојчић и Рудић, Рудић је механичар по струци, Радојчић електричар, али добро, није важно, дошли су по мене и ја сам тај агрегат успоставио, није хтео упалити, уствари, ови филтери од нафте су се били запрљали, ја сам филтере опрао, ставио нафту, тамо је био канистер нафте, насуо другу, упалио га, а друга двојица,

и то сам Вам рекао, отприлике овако, нагласак, уперили су аутомате и када сам ја палио агрегат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Мађаревићу, то смо све чули.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли су они међусобно нешто комуницирали, да ли су причали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да нису.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Добро.

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Нису.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Те ноћи када сте преноћили у станици полиције, у кући Боре Кесера, да ли сте видели да је неко ту саслушаван, нешто довођен, саслушаван, неко од мештана Хрвата?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, ту не могу Вам рећи, али, пазите, постоји још улаз, могло се доле и кроз гаражу ићи, ово је посебан улаз један, а доле има и гаража, да ли је неко доле у гаражи, ја то сада не могу рећи и да ли је неко касније, пазите, касније да је довођен, али ту ноћ када смо ја и покојни Адам Палијан, ми смо преноћили, седели у ћошку једном, на једном душеку, некакав душек је био у ћошку и ту смо ми преседали.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли сте те ноћи видели неког од оптужених у тој згради?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли, ове ноћи када сте, кажете, били у амбуланти, сеоској амбуланти, када су доведени ови рањени са минског поља, да ли је те ноћи био неко од војника ко је чувао те рањенике?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па, да, у дворишту су опет четници, то је било пуно двориште, мрак, они су били у дворишту, али нико није улазио у амбуланту, али у дворишту зграде амбуланте они су нон-стоп ходали, тако да је некакав страх постојао, оно ја носим, рекао сам, ови дечки морају, да извинете, мокрити у тамо неку посуду и онда изиђем само вани и истресем, они су ходали по целом дворишту, можда су хтели и ликвидирати нас и не знам, а можда је била срећа што је доктор био са нама, Качар.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: А да ли је неко покушавао да уђе у амбуланту код затвореника, код тих рањеника?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, није.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли је Вама познато из тог периода, да ли сте чули, да је ту боравила нека јединица из Ваљева?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Из Ваљева?

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Значи од напада до 18.-ог?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Јесу, јесу, али опет не могу именом, ја не могу именом рећи али кажем, било их је, Ваљевци, тако речено, Ваљевци.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Да ли Вам је, добро, рекли сте то, него, овај, овај добошар који је 17.-ог мештане обавестио да треба да оду у двориште задруге, да ли је он и пре тога на такав начин обавештавао нешто мештане или само тада?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Не, није он био, био је неки Живан Гудурић који је човек умро, он је био тај сеоски, што би рекли, достављач и добошар.

СЛАВИЦА ЈОВАНОВИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли тужилац питања? Нема. Господине Мађаревићу, имате ли нешто да кажете што Вас нико није питао, а Ви сматрате да је битно?

Сведок МАТО МАЂАРЕВИЋ: Па сада не знам, о мени се није ништа, оно нисмо дошли крвави Бадњак и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац није тужио за тај догађај који се тиче Вас, дванаести месец, а оно из Вашег исказа што сте Ви спомињали, никог од оптужених у исказу у Осијеку, а који су пред нашим судом у вези тог догађаја, нисте спомињали. Ако немате више ништа и ако нема више питања, довршено сведочење. Захваљујем се, господине Мађаревићу што сте се по позиву Вишег суда у Београду одазвали. Да се одјавимо са Жупанијским судом у Вуковару.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у **13,36** часова и биће настављен дана:

20., 21., 24., 25., 26., 27. и 28. маја 2010. године,
са почетком у 9 часова и 30 минута,

- за дан **20. мај 2010. године** одређено је испитивање сведока Станислава Франковића и Јелене Сабљак,
- за дан **21. мај 2010. године** одређено је испитивање сведока Вјекослава Балића и Винке Долачки,
- за дан **24. мај 2010. године** одређено је испитивање сведока Антуна Лутровића и Катице Кризманић,
- за дан **25. мај 2010. године** одређено је испитивање сведока Мате Батаковића и Владимира Сомборца,
- за дан **26. мај 2010. године** одређено је испитивање сведока Љубомира Солаковића и Манде Кризманић,
- за дан **27. мај 2010. године** одређено је испитивање сведока Павла Шимуновића и Катарине Панђо,
- за дан **28. мај 2010. године** одређено је испитивање сведока Жељка Сомборца и Стјепана Маринковића.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА